

Prúty

„Nás nezlomí hrozba, nás nezlomí nik!“

www.pospolitost.org

Ročník XII / číslo 24 / jún 2008

**NIE
SPOJENÝM ŠTÁTOM EURÓPSKYM!**

ZA SLOVENSKÚ SAMOSTATNOSŤ!

ZA SLOVENSKÚ KORUNU!

CHCEME SKUTOČNÚ ZMENU!

Nedávno sme si pripomenuli významný míľnik našich dejín – 160. výročie Žiadostí slovenského národa, v ktorých sa štúrovcí zastali Slovákov a ich práva na slušný život. Bol to významný akt a dokonca po ich spísaní bol na Štúra, Hodžu a Hurbana vydaný zatykač. Toto výročie si v Liptovskom Mikuláši okrem “smrteľníkov“ prišli uctiť aj osobnosti politického a kultúrneho života. Prišli uctiť, či skôr prišli zneuctiť?! Poďme si to zrekapitulovať.

Premiér Fico vo svojom prejave vyzýval prítomných Slovákov, aby sa hrdo hlásili k slovenskému národu, aby sa nebáli nosiť slovenský znak miesto amerických a anglických symbolov. No pri pohľade do davu sa naskytl paradoxný pohľad. Či mladý, či starý, nikoho hrud' v tento slávnostný deň nezdobil dvojkríž alebo iný národný znak. Iba nápisy USA, NIKE a podobné “roduverné symboly“. Okrem niekoľkých jednotlivcov s dvojkrížmi a národnými motívmi Slovenskej pospolitosti na odeve, sa nik neodvážil prejavíť navonok svoje národné povedomie.

Dôvod? Ten prišiel čoskoro. Po premiérových “buditeľských“ slovách a vyjadrení pohoršenia nad tým, že občania SR neovládajú slovenský jazyk, spustil lavínu slov o tom, ako treba bojovať proti extrémizmu, ako treba potláčať prejavy nacionalizmu a pokračoval recitovaním podobných čarovných formuliek, ktoré na ľudí zaberajú. Paradox. Pritom za extrémistu je považovaný každý, kto má na sebe slovenský dvojkríž. A tak ako prítomní papaláši s nemým pohľadom a prižmúrenými očami zízali na symboly Slovenskej pospolitosti v dave, s takým istým úžasom a výrazom tváre sledovali účastníci spomienky premiérove výhražné slová. Najprv mal reči plné nacionalizmu, aby vzápätí poprel všetko čo povedal a pokračoval v hone na čarodejnice, čiže v prenasledovaní mladých nacionalistov a vlastencov.

Vtedy konečne mnohým trklo v hlavách a uvedomili si to, čo sme my už niekoľko rokov verejne hlásali, že žiaden socialista a komunista nikdy nebude chcieť pre Slovákov dobre a bude mať na nich len palicu a bič. Štúrovcí boli v očiach uhorskej vlády tiež nacionalistickými extrémistami, presne tak, ako je dnes každý extrémista ten, kto sa hrdo hlási k svojmu

národu, kultúre a pôvodu. Tento fakt svedčí o tom, že ani táto vláda nie je slovenská, aj keď sa za ňu považuje. A preto nikdy nesmiete uveriť cudzím slovám a sľubom! Akokoľvek by sa chcela tváriť sociálne, či národne, nikdy takou nebola a nikdy nebude. Je to len faloš, aby oklamali voličov. My sa nedáme opit' lacným rožkom. Slováci nikdy neznesli cudziu ruku nad sebou a preto ani teraz si nenecháme rozkazovať čo smieme a čo nie! Ďalší rečník, notoricky známy “buditeľ národa“ Slota, tak ako sme u neho zvyknutí, po svojich prvých komických slovách: „Bratia Slovenky a sestry Slováci...“ premenil už aj tak sprznenú slávnostnú spomienku na predvolebnú korektačku a rozdával rady koho a ako voliť do Európskeho parlamentu.

Slová Markuša ako predsedu Matice slovenskej nestáli za veľa a tak celá slávnosť v Liptovskom Mikuláši vyznela ako jedna veľká fraška, slúžiaca na zneužitie a ohlúpnutie dôverčivých Slovákov. Ľudovít Štúr sa musí v hrobe obracať pri takejto neúcte.

Účastníci spomienkovej slávnosti sa v podstate nič nedozvedeli a mnohí odchádzali domov s blaženým pocitom, že “slovenskí“ politici všetko vyriešia a na všetko majú liek. No zvyšok národovcov konečne pochopil, že reči sa vravia a chlieb sa je. Že vláda je len plná populizmu a každému občanovi povie len to, čo chce sám počuť a pravda je pritom zašľapávaná do zeme. Politik má slúžiť ľuďom a nie ľudia politikovi!

Politik nemá rozkazovať a vyhrážať sa, ale starať sa o blaho občanov. Lenže pokiaľ si to všetci ľudia neuvedomia, tak sa zbytočne budeme snažiť. Preto je nedobré, keď sú jednotlivci vo svojom snažení sami. V každom kúte Slovenska sa nájdu študenti, podnikatelia, robotníci, inžinieri, mladí či starí, jednoducho všetci, ktorí chcú zmenu, politickú zmenu a neveria už tejto vláde. Chceme naspäť rozkradnutý majetok štátu, chceme poriadok v uliciach, chceme návrat morálnych hodnôt, chceme sociálne istoty a slušný život v štáte, kde sa už nebude nik strachovať o svoju budúcnosť, kde nebude Slovákom prenasledovať Slováka za cudzie peniaze. To chceme my. A čo ty? My vieme ako na to. Potrebujeme len teba. Zamysli sa. Pridaj sa k nám!

Slovenská pospolitost'

www.pospolitost.wordpress.com

LISABONSKÁ ZMLUVA

DEFINITÍVNA STRATA SLOVENSKEJ SAMOSTATNOSTI

Náhrada euroústavy

Keď v roku 2005 francúzski a holandskí voliči v referende odmietli prijatie európskej ústavy, zdalo sa, že snaha o prehĺbenie integrácie a centralizácie Európskej únie nadlho stroskotala. Tvorcovia euroústavy sa však svojich plánov nevzdali a rozhodli sa ich presadiť menej viditeľnou cestou. 13. decembra 2007 bola podpísaná Lisabonská zmluva. Ak ju ratifikuje všetkých 27 členských štátov, začne platiť už od 1. januára 2009. Čo vlastne poslanci u nás 10. apríla schválili?

Kto si preštuduje tento dokument, ľahko pochopí, že nejde o nič iné ako o takmer identickú náhradu euroústavy, z ktorej boli vyhodnené určité viditeľné a nie príliš populárne ustanovenia. Bez toho by totiž v súčasnosti nemala šancu prejsť. Preto sa už napr. nepoužíva názov „ústava“,

pripomínajúci štát a v zmluve nie sú zakotvené symboly EÚ (hoci tie aj tak existujú a používajú sa). Lisabonská zmluva síce nenahrádza všetky predchádzajúce základné dokumenty EÚ (Maastrichtská zmluva, Zmluva z Nice a pod.), ale ich podstatne mení a dopĺňa tak, že prakticky dosahuje iným spôsobom to isté,

čo sledovala zamietnutá euroústava. Ľudia si tak ani neuvedomujú, že jej schvaľovaním vlastne schvaľujú aj toľko kritizovanú európsku ústavu. Európski federalisti, o ktorých bude ešte reč, tak smerujú k skrytému presadeniu svojich snov o Spojených štátoch európskych, ktoré však zďaleka nekončia len pri zjednotení Európy.

EÚ je už i dnes štátom

Hoci sa Európska únia stále tvári ako akási zvláštna medzinárodná organizácia, pri bližšom pohľade na jej štruktúru a fungovanie je jasné, že ide skôr o zvláštny štát – federáciu. Podľa politológie totiž existujú primárne a sekundárne znaky štátu. K tým prvým patrí štátne územie, obyvateľstvo, a organizácia štátu prostredníctvom práva. K druhým dane, rozpočet, sústava štátnych orgánov a štátne symboly.

Európska únia má svoje územie, ktoré je vymedzené tzv. Schengenskými hranicami. To znamená, že medzi jednotlivými členskými štátmi prakticky neexistujú vnútorné hranice, nakoľko celou EÚ možno cestovať bez hraničných kontrol, pričom zároveň tvorí jednotné colné územie. Práve existencia hraničných kontrol bola vždy viditeľným znakom existencie hraníc. Tak to bolo po stáročia. Kontroly neexistovali len na hraniciach medzi jednotlivými krajinami federácie vo vnútri takéhoto štátu. Napr. medzi Texasom a Nevadou.

Obyvatelia EÚ majú už teraz tzv. európske občianstvo. Aj preto sa po celej EÚ vrátane Slovenska postupne zavádzajú jednotné

doklady – občianske preukazy, pasy, vodičské a zbrojné preukazy, všetko európskeho formátu. Tento princíp Lisabonská zmluva ešte zdôrazňuje. Snáď nikomu nemusím pripomínať, že občianstvo žiadna organizácia nemá, len štát, to isté platí o spoločných dokladoch. Symboly EÚ tiež nie sú žiadnou novinkou. EÚ má svoju vlajku i hymnu. To isté platí o spoločnom rozpočte.

K orgánom patrí Európska komisia, ktorá de facto funguje ako európska vláda, Európsky parlament, ktorý funguje na princípe politických strán, Európska centrálna banka a Európsky súdny dvor (ESD). Zákony vytvára tzv. Rada Európskej únie.

Pokiaľ ide o právo, EÚ má svoje právne predpisy, ako smernice, či nariadenia, ktoré sú záväzné pre všetky členské štáty. Dokonca sú nadradené ich vlastným národným zákonom. Po novelizácii

slovenskej ústavy z roku 2001, je právo EÚ nadradené aj slovenským zákonom! Ťažko teda možno ešte hovoriť o slovenskej suverenite a zvrchovanosti, zvlášť ak porušenie práva EÚ znamená žalobu na ESD s možnosťou obrovských pokút, ktoré zaplatia naši daňoví poplatníci.

Politika do ktorej viac či menej zasahuje Európska únia sa v súčasnosti delí

na tri piliere. V prvom už dnes riadi EÚ v zásadných otázkach, ale častokrát i v nepodstatných detailoch (napr. známe zakrivenie uhoriek, či veľkosť maštalí) poľnohospodársku, ekonomickú, a obchodnú politiku členských štátov. Krajiny, ktoré prijali euro tiež odovzdali svoju suverenitu v menovej a finančnej oblasti. EÚ svojimi smernicami a nariadeniami zasahuje aj do oblasti životného prostredia, sociálnych vecí, zdravotníctva, výskumu, vzdelania, kultúry či prístahovaleckej politiky. Druhý pilier tvorí spoločná zahraničná a bezpečnostná politika. V rámci nej od roku 1999 funguje policajný Europol a tiež rôzne vojenské misie EÚ – napr. v Macedónsku alebo Bosne a Hercegovine. Tretí pilier do ktorého EÚ zasahuje najmenej, je policajná a justičná spolupráca v kriminálnych veciach.

Zo sekundárnych znakov už chýba len jednotná daňová politika, ktorá sa už tiež pripravuje.

Jednoducho Európska únia vykazuje drvivú väčšinu znakov štátu – federácie. Ani jedna organizácia, či nadštátne spojenie štátov, akým je napr. konfederácia, v histórii totiž nefungovala na takom množstve princípov vlastných len štátom.

Klinec do rakvy samostatnosti

Lisabonská zmluva tento stav ešte prehĺbuje. Dáva definitívnu bodku za samostatnosťou Slovenskej republiky. Zavádza funkciu prezidenta Európskej únie, ktorý nahradí doterajšieho predsedu Európskej komisie, ktorý ju reprezentoval navonok. Ďalej je to tzv. Vysoký reprezentant Únie pre zahraničné vzťahy a bezpeč-

Vľavo: Najdôležitejší orgán EÚ – Rada EÚ má vo svojom logu známu slobodomurársku symboliku, tzv. oko. Vlajka EÚ je koncipovaná podobne.

Vpravo: Oko na americkom dolári

nostnú politiku. De facto minister zahraničných vecí, ktorý dlho EÚ chýbal. Takto sa mal nazývať tiež podľa plánovanej euroústavy. Kým kompetencie ostali, jednoduchý názov, vystihujúci podstatu nahradil dlhý a nejasný, tak aby ukryl skutočné zámery pred tvárou jej odporcov. Zriadiť sa má tiež funkcia európskeho verejného žalobcu (prokurátora).

Zmluva tiež legalizuje Chartu základných práv EÚ, ktorá mala byť už súčasťou euroústavy. Ide prakticky o to isté, čo sa nachádza v každej ústave štátu vrátane slovenskej.

Už spomínané tri politické piliere spája zmluva do jedného, pričom zároveň vytvára z EÚ samostatný právny subjekt, ktorý môže podpisovať medzinárodné zmluvy. Práve doterajšia neexistencia medzinárodno-právnej subjektivity bola hlavným argumentom tých, čo tvrdili, že únia nie je štát.

Posilniť sa majú tiež právomoci Európskeho parlamentu, ktorý sa má výraznejšie podieľať na rozhodovaní, čím postupne nadobúda charakter klasického parlamentu v iných štátoch.

Najdôležitejší orgán EÚ, ktorý prijíma rozhodnutia – Rada EÚ, si značne posilní svoje právomoci na úkor členských štátov. Zmluva totiž rozširuje oblasti, v ktorých sa už nebude rozhodovať jednomyselne (t.j. jeden štát mohol zablokovať rozhodnutie), ale väčšinovým hlasovaním. Slovenské stanovisko bude mať len 2.1% váhu pri rozhodovaní o dôležitých otázkach, ktoré sa podstatne dotýkajú aj našich občanov! Aj pri spôsobe akým únia rozhoduje, vidieť, že ide o štát. Väčšinové hlasovanie, v kombinácii s váhou hlasu, závislou od počtu obyvateľov, je typické pre federáciu a nevyskytuje sa v žiadnej organizácii. Napr. v OSN rozhoduje Valné zhromaždenie aj Bezpečnostná rada tak, že každý štát, bez ohľadu na jeho veľkosť má rovnaký hlas.

Zmluva dáva EÚ výhradnú právomoc v oblasti menovej a obchodnej politiky, teda v jedných z najdôležitejších oblastí, od ktorých sa odvíjajú aj ďalšie. V ostatných oblastiach sa bude EÚ deliť o právomoci s členskými štátmi a v niektorých bude mať podpornú úlohu. Bez zásahov EÚ však nezostane žiadna politika.

Na ceste k svetovláde

Smerovanie Európskej únie k superštátu je viac ako zrejmé. Každá ďalšia zmluva posilňuje právomoci EÚ na úkor členských

štátov, čoraz viac zasahuje do ich politiky a obmedzuje ich suverenitu. Lisabonská zmluva zmaže aj posledné zvyšky pochybnosti o tom, či je EÚ štát alebo zvláštna organizácia, aj o tom, či je Slovensko stále samostatné. Ak však chceme pochopiť jej právú podstatu, musíme si v prvom rade uvedomiť, že nejde o projekt európskych nadšencov, túžiacich po mieri na starom kontinente. Ide o slobodomurársky projekt alebo ak chcete – projekt medzinárodných finančníkov prevažne židovského pôvodu. Európska únia ako štát, je prvým krokom k ich svetovláde. Napokon podporovatelia myšlienky zjednotenej Európy mali vždy na mysli vytvorenie európskeho superštátu, nie úzkej spolupráce suverénnych národných štátov. Svedčí o tom množstvo faktov a ich výrokov, stačí len hľadať.

Na záver odcitujme len niekoľko výrokov slobodomurárov, uverejnených aj v matičiarskych Slovenských národných novinách č. 14/2002:

- „Pred dvesto rokmi slobodný pán de Ramsay hlásal celosvetovú republiku. Od toho času... slobodomurári celého sveta sa neúnavne snažia o jej ustanovenie.“ (Veľmajster Veľkého Východu Francúzska – Leray na slobodomurárskom konvente v r. 1968)
- „Francúzsky ľud uprostred starého monarchistického kontinentu položil začiatok, základ kolosálnej budovy, ktorá sa bude nazývať Spojenými štátmi Európy.“ (Významný francúzsky slobodomurár, spisovateľ Victor Hugo v parlamente 4.11.1848)
- „Spolu s národnými politickými orgánmi jednotlivých štátov jestvujú málo známe orgány medzinárodnej politiky. V súčasnosti oslobodenie Poľska, zničenie Rakúska, vytvorenie Spojených štátov európskych... to sú problémy, ktoré sa rozoberajú v týchto medzinárodných radách.“ (slobodomurár Papus, 1914)
- „Hlavné úlohy Ligy národov (predchodkyne OSN, vytvorenej pod vplyvom slobodomurárov) pozostávajú... vo vytvorení Spojených štátov európskych, alebo presnejšie Svetovej federácie.“ (Konvent Veľkej lóže Francúzska, 1922)
- „Je potrebné všade a pri každej vhodnej príležitosti slovom, písmom a skutkami vytvárať také ovzdušie, ktoré bude priaznivé na vytvorenie Spojených štátov európskych, toho prvého kroku k Spojeným štátom sveta.“ (Konvent zmiešaného slobodomurárstva, 1927)

Velislav Slovanský

EURO - ĎALŠÍ KROK DO OTROCTVA

Zdražovanie nie je ilúzia

„Naša“ vláda, ktorá sa hrdo označuje za pronárodnú, ale zároveň koná inak, sa rozhodla na budúci rok ukončiť proces zavlečenia Slovenska do pazúrov medzinárodných monopolov a finančníkov a zaviesť v našej krajine euro, teda spoločnú menu Európskej únie. Pritom je jasné, že to prinesie so sebou ďalšie zdražovanie a teda aj ožobračovanie obyvateľov Slovenska, tak ako sa to stalo v iných krajinách, ktoré sa tiež pod vedením zradcovských a zapredaneckých vlád vzdali vlastnej národnej meny. Stačí spomenúť prípad Slovinska, v ktorom inflácia vystúpila na 5-ročné maximum a ceny rastú po zavedení eura ešte rýchlejšie ako obyvatelia predpokladali. Zaujímavý výsledok tiež pri-

niesla štúdia talianskeho združenia Feder Consumatori. Tá ukázala, že ceny v Taliansku po zavedení eura vzrástli pri jednotlivých tovaroch a službách o 3 až 30%, pričom mesačné výdavky rodiny sa tak zvýšili cca o 52 eur! Takisto prieskum Európskej komisie z roku 2004 potvrdil, že až 70% maloobchodníkov zaokrúhlilo ceny nahor.

Skúsenosti z krajín, ktoré zaviedli euro jasne ukazujú, že ich obyvatelia by sa najradšej vrátili k svojim národným menám. Napr. prieskum z Nemecka ukázal, že až 60% Nemcov by sa chcelo vrátiť k nemeckej marke. Podobne je to aj vo Francúzsku a Taliansku, pričom počet odporcov spoločnej meny stále stúpa.

Vládny alibizmus

Naša vláda však nič nenechala na náhodu a spustila mohutnú kampaň, ktorá má ľudí presvedčiť o výhodách tohto kroku. Lenže reči sa vravia a chlieb sa je. Ak by totiž zavedenie eura bolo také výhodné, reklamná kampaň by vôbec nebola potrebná. Veď dobrý tovar sa predáva sám. Toto je však len akási náhradka horkej chuti bez skutočnej výživnej hodnoty a preto ju treba zabaliť do nádherného obalu a ospievať v médiách. Navyše je tu aj posledný krok vlády, ktorá na jednej strane síce tvrdí, že k žiadnemu zdražovaniu nedôjde, no na druhej strane proti nemu prijíma opatrenia. Najnovšie sa vytasila s tým, že predražovatelia budú dokonca trestne stíhaní a môžu byť odsúdení

na mnohoročné väzenie. Zo strany vlády však ide len o alibizmus a snahu zvaliť prípadné zdražovanie na obchodníkov. Nakoniec si ani nemožno celkom dobre predstaviť ako chce vláda v praxi tento zákon uplatniť. Veď za zdražením tovaru môže byť aj zdrazenie vstupov. A dokázať, že to tak nie je, je prakticky nemožné.

Navyše ceny u nás stúpajú permanentne už od začiatku roka. Takže naozaj nemusí okamžite dôjsť k cenovému šoku, pretože sa ceny upravovali už dlho predtým. Väčšina ľudí však pomalé zdražovanie neregistruje, podobne ako žaba neregistruje, že voda, v ktorej pláva sa pomaly zohrieva. Ak by však skočila do vrelej, v momente z nej vyskočí. Ľudia sú na tom podobne, ak im niekto berie istoty a uvaľuje na nich bremeno zvyšovania cien postupne, ani si to nevšimnú.

Mena v rukách úradníkov EÚ

Tak ako všetky dôležité opatrenia Európskej únie, aj zavedenie eura slúži na prehĺbenie integrácie, čo v praxi znamená centralizáciu a vytváranie jednotného európskeho štátu-federácie – Spojených štátov európskych, na spôsob USA. Napokon v histórii nikdy neexistovala ekonomická alebo hospodárska organizácia, ktorej členovia by používali spoločnú menu. Ani komunistická RVHP takto nefungovala. Mena, ako jeden z atribútov štátnosti, sa vždy vzťahovala len na štáty. Aj preto možno už dnes Európsku úniu považovať za štát, skladajúci sa z niekoľkých menších tzv. členských štátov, medzi ktorými je aj Slovensko.

Zavedením eura už našu menu a tým aj finančnú politiku nebude robiť Národná banka Slovenska, ale Európska centrálna banka (ECB), sídliaca vo Frankfurte nad Mohanom (práve tu má korene aj židovská bankárska rodina Rotschildovcov). Tá je ako každá iná centrálna banka, ktorú majú tiež len štáty, nezávislá od vlád členských krajín, ako aj ostatných orgánov EÚ. To, že riadenie menovej politiky je základným nástrojom riadenia ekonomiky a tým aj hospodárstva a celého štátu je celkom jasné. Financie boli a sú kľúčové. No Slovenská republika ich už nebude mať pod kontrolou, čo je obrovským obmedzením jej suverenity. Tá je v menovej oblasti nesmierne dôležitá, keďže jednotná politika pre celú úniu nemusí automaticky vyhovovať všetkým krajinám s rozdielnou ekonomickou a hospodárskou situáciou. Jednoducho povedané, kto ovláda menu, ovláda aj financie a životnú úroveň obyvateľov.

Slovensko príde o svoje zlato

Bežní ľudia si vôbec neuvedomujú, že zavedením eura príde Slovensko aj o časť svojich devízových rezerv, držaných okrem cudzích mien (napr. v americkom dolári) aj v zlate. Tie doteraz držala a spravovala výlučne slovenská Národná banka Slovenska (NBS). Teraz ich bude mať v priamej moci a kontrole ECB (podľa čl. 30.1 štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a ECB). V ECB bude mať síce podiel aj NBS, ale ten je daný počtom obyvateľov a HDP Slovenska. V praxi to teda znamená len minimálnu možnosť

Slobodomurárske oko aj na eurominci

ovplyvňovať chod ECB. Dá sa to predstaviť na príklade akciovej spoločnosti, kde akcionár napr. s 5% akcií sotva ovplyvní rozhodnutia firmy, ktorá spravuje aj jeho majetok. Slovensko tak napr. previedlo na ECB zlato v hodnote cca. 872 mil. Sk a devízy v celkovej hodnote 5.8 mld. Sk!

Projekt svetovlády

„Stačí si len predstaviť, ako by fungoval systém, ak by na celom svete existovala len jedna papierová mena (projekt Eura je prvým krokom k takémuto „ideálu“). Autorita, ktorá by ju spravovala, by mala obrovskú moc.“ (www.eunie.sk). Spoločná mena a tzv. menová únia nie je len projektom európskej integrácie. Približne od roku 1999 prebiehajú rozhovory o spoločnej mene pre USA, Kanadu a Mexiko, s perspektívou rozšírenia na celú Severnú Ameriku. Tieto rokovania boli potvrdené formálnou dohodou z roku 2005. Spoločná mena by sa mala nazývať Amero a platila by vo všetkých krajinách tzv. Severoamerickej únie. Spoločná mena je aj jedným z cieľov Africkej únie, založenej v roku 2001. Volat by sa mala Afro. Podobné snahy prebiehajú aj v Ázii, napr. v rámci združenia ASEAN. Je teda zrejme, že menové únie sú súčasťou

širšieho plánu svetovej integrácie – jedného štátu so svetovou vládou. V koho rukách by táto svetovláda bola? Pozrime sa v koho rukách je najmocnejší štát sveta – USA a nájdeme odpoveď...

Krajiny bez eura sú na tom lepšie

Pre ekonomický a čiastočne i politický život Slovenska je podstatná predovšetkým skutočnosť, že Slovensko stratí kontrolu nad dôležitými menovo-politickými nástrojmi, prostredníctvom ktorých usmerňuje ekonomické podmienky tak, aby bol zaručený vhodný hospodársky vývoj, eliminované alebo tmené dopady rôznych druhov šokov, či už vonkajších alebo vnútorných. Úroková miera spolu s menovým kurzom totiž patrí k hlavným nástrojom, slúžiacim na ovplyvňovanie ekonomického prostredia štátu. O tieto nástroje vstupom do menovej únie prídeme. ECB bude tiež určovať množstvo peňazí v obehu a tým aj infláciu (rast cien). Britský minister financií G. Brown, ktorého nikto nemôže obviňovať z euroskepticizmu, pretože je osobne za zavedenie eura vyhlásil, že si myslí, že vstup do menovej únie v nevhodnom čase a za nevhodných podmienok by mohol spôsobiť kolaps ekonomiky.

Krajiny EÚ, ktoré si ponechali svoje vlastné meny a nevzdali sa samostatnej menovej politiky – Švédsko, Dánsko a Veľká Británia, majú dvoj- až trojnásobne vyšší hospodársky rast ako je priemer krajín eurozóny. Nestratili totiž možnosť regulácie trhu pomocou menových nástrojov. Túto skutočnosť priznávajú aj viacerí ekonomickí experti. Jednoducho ekonomický rast v krajinách eurozóny sa neurýchlil ako sa sľubovalo, ale práve naopak spomalil.

Pripravte sa na mešce!

„Našej“ vláde je to zrejme jedno. Bude to najskôr tým, že sa síce pasuje za národnú a používa pronárodné mimikry, ale v skutočnosti slúži rovnakým pánom a cieľom ako tie predchádzajúce. Takže si môžete pomaly zháňať mešce namiesto peňaženiek, pretože budete nosiť samé mince.

Úroveň našich plátov sa totiž s tými európskymi nedá porovnávať, v obchodoch budeme platiť omnoho viac, a to aj vďaka tomu, že väčšina malých a stredných podnikateľov si bude musieť zaobstarávať nové registračné pokladnice, čo sa samozrejme premietne do ceny tovaru. Nevraviac o tom, aké množstvo peňazí celkovo stál firmy a štát prechod na euro. Našu vládu to však nezaujímá, urobí len ďalší krok na ceste do eurootroctva.

Roman RS a Velislav Slovanský

60 ROKOV TERORISTICKÉHO ŠTÁTU IZRAEL

14. mája uplynulo 60 rokov od vzniku židovského štátu Izrael. Na oslavách jeho štátnosti sa objavil aj premiér Fico. Čo vlastne oslavoval? Ako Izrael vznikol a akú politiku vedie? Na tieto otázky aspoň čiastočne odpovie tento článok.

Židia alebo Chazari?

Územie dnešného Izraela sa po stáročia nazývalo Palestínou. Žili v ňom rôzne národy, z ktorých mali väčšinu už od 6. storočia semitskí Arabi. Okrem moslimov v krajine žila aj početná kresťanská komunita. Židia boli v roku 1880, pred inváziou prisťahovalcov, len 4% menšinou! Drvivá väčšina pôvodných semitských židov (známych z Biblie) zahynula alebo Palestínu opustila ešte v čase rímskej nadvlády, po porážke Bar Kochbovho povstania v roku 135. Zvyšok sa takmer celkom asimiloval alebo zmiešal s okolitými národmi.

Dnešní židia sa delia na niekoľko skupín rôzneho etnického pôvodu, kultúry a jazyka. Spája ich len názov, náboženstvo, resp. z neho vyplývajúce predpisy, ideológia a ciele. Najpočetnejší z nich sú aškenázski židia, ktorí v súčasnosti tvoria až 80% svetovej židovskej populácie (v 11. storočí len 3%). Tí tvoria väčšinu židovskej populácie v USA, aj v samotnom Izraeli, nakoľko prisťahovalci za posledných sto rokov boli hlavne Aškenázovia. O tom ako si táto skupina židov uzurpovala právo vládnuť nad všetkými ostatnými, píše aj Jack Bernstein, sám Aškenáz v knihe Život amerického žida v rasisticko-marxistickom Izraeli.

Ak sa bližšie pozrieme na ich pôvod, zistíme, že s tými biblickými nemajú z etnického hľadiska nič spoločné. Aškenázovia pochádzajú z východnej Európy a sú potomkami tureckého národa Chazarov a ďalších Chazarmi ovládaných národov. Tí pod vplyvom ekonomicky a politicky vyspelejších miestnych židov a v snahe zabezpečiť si neutralitu v bojoch medzi kresťanskými a moslimskými štátmi, konvertovali na judaizmus. Tak vznikol na území kaspických a povolžských stepí

židovský štát, ktorý sa stal ochrancom zvyšných židov, roztrúsených po Európe. Po ich porážke ruskými kniežatami v 10. storočí sa postupne začali rozširovať do strednej a západnej Európy. Ich dôležitým strediskom sa stalo Porýnie, odkiaľ pochádza aj názov „Aškenaz“, ktorý označoval v hebrejčine územie Nemecka. Črty mnohých z nich ešte i dnes pripomínajú ázijských Turkov, rovnako ako tradičné oblečenie (kaftan), používané tureckými národmi.

Zvyšok židov dnes tvoria rôzne skupiny miešancov a konvertitov (ako napr. španielski Sefardi, blízkovýchodní Mizrahi) a preto nezriedka nájdeme aj čiernych židov (v Etiópii), či šikmookých v Číne.

Detská obeť židovských vojakov v utečeneckom tábore Jenin v r. 2002

Nielen tureckí Chazari, ale aj jemenski a iní Arabi, či niektorí Peržania konvertovali v prvom tisícročí na judaizmus. Okrem toho všetky skupiny židov sa pri rozličných vlnách sťahovania miešali navzájom.

Izrael – sionistický cieľ

S plánom vytvoriť židovský štát Izrael na území Palestíny, toho času spravovanej Osmanskou ríšou, prišlo svetové sionistické hnutie, ktoré pod vedením maďarského žida Theodora Herzla usporiadalo v roku 1897 Prvý sionistický kongres v Bazileji. Odvolávalo sa pritom na tvrdenie, že židia majú právo na návrat do krajiny, ktorú pred stáročiami opustili. Klasické argumenty čerpali z talmudistického (farizejského) výkladu Starého zákona, podľa ktorého je Palestína židovskou zaslúbenou zemou. To, že židia, žijúci v dobe Starého zákona

boli etnicky celkom iní židia, ako predstavitelia a podporovatelia sionistického hnutia, samozrejme zamlčali. Nepripustili si ani fakt, že aj z kresťanského, náboženského hľadiska stratili túto zem a stali sa prekliatými po tom, čo zavrhlí a ukrižovali Božieho syna Ježiša Krista. Už ich proroci jednoznačne hovorili, že ak sa budú protiviť Bohu, budú prekliati a roztrúsení po celom svete. Tak sa aj stalo. Tento názor bol po stáročia v kresťanskom svete všeobecne uznávaným a dnes ho opúšťajú jedine tí, čo pod vplyvom sionizmu, alebo priamo pod ich vedením smerujú k celkovej liberalizácii prastarých kresťanských hodnôt a konečnej likvidácii a ovládnutiu kresťanstva zo strany jeho nepriateľov.

Votrelci v Palestíne

Židia sa do Palestíny sťahovali v niekoľkých vlnách, zvaných Alijah, ktoré pokračujú až do dnešných čias. Prvá vlna prisťahovalcov prišla v rokoch 1882-1903 prevažne z cárského Ruska a Jemenu. Tvorilo ju asi 35 000 židov. Keďže prvým osadníkom chýbali skúsenosti, potrebné na vznik nových usadlostí, udržali sa len vďaka obrovskej finančnej podpore britského židovského bankára Edmunda

Rothschilda. Ako napísal aj izraelský historik Benny Morris, sionisti desaťročia tajili svoje skutočné ciele v Palestíne zostrach pred zásahmi osmanských úradov a arabských obyvateľov. Korešpondencia osadníkov však hovorila jasnou rečou. Tak napr. Ben-Yehuda, ktorý sa usadil v Jeruzaleme v roku 1881, píše v liste Peretzovi Smolenskemu: „Vec, ktorú musíme teraz urobiť, je stať sa čo najsilnejšími, aby sme si podrobili krajinu, skryto, kúsok po kúsok...“ Do konca druhej svetovej vojny nasledovali ešte štyri Alijahi židov prevažne z východnej Európy, vďaka ktorým sa ich počet v Palestíne zvýšil až na takmer 32% v roku 1947.

Plán OSN zlyhal

Plány židov ako prvá otvorene podporila britská vláda, v známej Balfourovej

Vľavo: Premiér Robert Fico si podáva ruku s premiérom teroristického štátu Izrael Ehudom Olmertom (20.3.2007, Izrael)
 Vpravo: Fico a minister obrany František Kašícký so židovskou jarmulkou na hlave, počas návštevy Izraela v marci 2007

deklarácii z roku 1917. V tom čase už bola pod silným vplyvom sionistov, zvlášť bankárskej rodiny Roth

tschildovcov, ktorí získali aj barónsky titul a zohrávali vo finančníctve Veľkej Británie dôležitú úlohu (v rokoch 1874-80 bol britským premiérom žid Benjamin Disraeli). Po prvej svetovej vojne Spoločnosť národov Palestínu pridělila Britom. Tí na jednej strane umožňovali židovskú imigráciu, na strane druhej sa ju snažili kontrolovať a zamedziť tomu, aby prebiehala ilegálne.

Pred skončením britského mandátu pristúpila OSN k riešeniu, ktoré tragicky predznamenalo ďalší vývoj na Blízkom východe. Valné zhromaždenie prijalo 29.11.1947 rezolúciu č. 181, podľa ktorej mali vzniknúť na území Palestíny dva štáty – arabský a židovský, pričom Jeruzalem a niekoľko menších území mali zostať pod medzinárodnou správou. Proti plánu hlasovali okrem arabských a moslimských štátov aj India, či Grécko. Rezolúcia OSN nielenže odobrovala neprirodené demografické zmeny za posledné desaťročia, urobené na úkor pôvodného palestínskeho obyvateľstva, ale dala 32%-nej židovskej menšine, vlastniacej len 12% všetkej pôdy až 56% územia Palestíny! Kým v plánovanom arabskom štáte by žilo len 1% židov (asi 10 000), v izraelskom by sa dostalo pod vládu židov 407 000 Arabov, ktorí by tvorili až 45% obyvateľstva. Preto sa nemožno čudovať, že Palestínčania plán odmietli a začali s pomocou susedných arabských štátov ozbrojený odpor voči židovskému plánu. Dodajme, že v súčasnosti však neexistuje ani plánovaný arabský štát, hoci len v okleštenej podobe, a židia si pričlenili alebo okupujú celé územie niekdajšej britskej Palestíny. Medzinárodné organizácie, USA, NATO, či EÚ podobne

ako v iných prípadoch nepodnikli nič, čo by prinútilo židov rešpektovať a dodržiavať túto, či iné rezolúcie OSN.

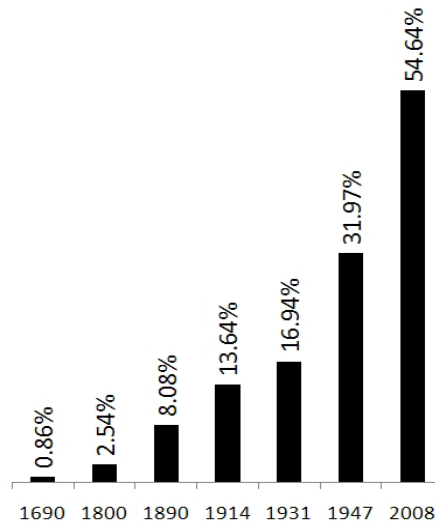
Štát postavený na krvi

Prvé konflikty medzi židmi a Palestínčanmi sa začali objavovať s postupujúcim židovským prisťahovalctvom. Pôvodní obyvatelia časom prehliadli sionistické plány a začali proti nim aktívne vystu-

vatelstvu. K najznámejším patril útok na trhovisko v Haife (25.7.1938), pri ktorom zahynulo 53 Arabov.

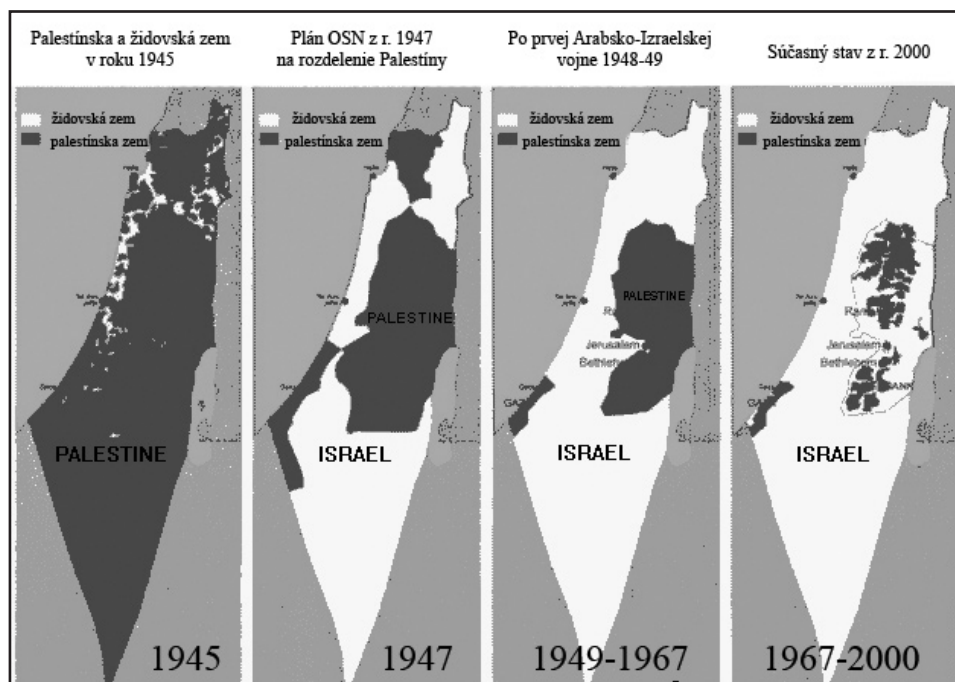
K najhorším teroristickým útokom po vojne patril útok židovského Irgunu na hotel Kráľ Dávid v Jeruzaleme (22.7.1946). Ten bol namierený na britské úrady, ktoré v ňom sčasti sídlili. Zahynulo 91 ľudí, medzi nimi aj 17 židov! Irgun v tom čase viedol neskorší izraelský premiér Menachem Begin. Útoky na britské ciele a niektoré britské opatrenia na obmedzenie imigrácie mali vyvolať dojem, že Británie vystupuje proti sionistickým plánom, hoci v skutočnosti ich ticho podporovala. Zároveň mali zalepiť oči a upokojiť Arabov, s ktorými mali Briti takisto svoje plány a docieľiť argument, prečo je nutné židom ustúpiť a dať im vlastný štát, hoci aj s porušením všetkých princípov medzinárodného práva.

Po zverejnení plánu OSN došlo k ďalšej vlne násilia. Židia si uvedomovali, že ak chcú vládnuť na pridelenom území, vzhľadom na ich nízky počet, musí čo najviac Arabov utiecť alebo zomrieť. Jedine tak mohli prečísliť ešte stále početné palestínske obyvateľstvo, vlastniace navyše väčšinu pôdy. Masakra v dedine Deir Jassin (9.4.1948), pri ktorej Irgun zavraždil viac než 250 arabských civilistov, medzi nimi aj ženy, deti a starcov, ako aj mnohé ďalšie tiež so stovkami nevinných obetí, vyvolali medzi Palestínčanmi paniku, v dôsledku ktorej odišlo do zahraničia až 876 000 utečencov (cca 2/3 všetkých Arabov). Len v rokoch 1947-49 bolo zničených alebo vyľudnených 531 palestínskych miest a dedín. Títo utečenci a ich potomkovia sa dodnes nesmú vrátiť do svojich domov. Židia tak nerešpektovali napr. ani rezolúciu VZ OSN č. 194 z roku 1948, zabezpečujúcu

Takto židia prečísľovali Palestínčanov

povať. Židia si súčasne vytvárali rôzne polovojskové formácie, ktoré mali nielen chrániť nových osadníkov, ale aj terorom dosiahnuť vytvorenie štátu Izrael. S týmto cieľom vyvíjali násilný tlak na britské úrady a zároveň na miestne obyvateľstvo, tak aby toto územie opustilo alebo pasívne umožnilo masívny príliv prisťahovalcov. Počas arabského povstania 1936-39 židovskí teroristi spáchali niekoľko bombových útokov, namierených proti civilnému oby-

ich návrat a odškodnenie. Ich pôdu naopak hromadne zabrali židovskí osadníci. Za všetko hovoria čísla: z 370 nových židovských osád postavených v rokoch 1948-53 až 350 leží na pôde, ktorá bola protiprávne zabratá pôvodným palestínskym obyvateľom! Ako naviac píše anglický kňaz a prof. Michael Prior: „*Izrael sa choval k palestínskym kresťanom podobne ako k moslimom; konfiškoval ich územie, vyhánal ich z domovov a konfiškoval alebo demoloval kostoly. Zašlo to tak ďaleko, že izraelská armáda zmenila niektoré kostoly na nočné kluby alebo dokonca na verejné záchody, napríklad kostol v dedine Ěn Kárem.*“

Židovská expanzia

Kým nespravodlivý prožidovský plán OSN o vytvorení dvoch štátov v Palestíne dával židom 56% jej územia, po vojne s arabskými susedmi z roku 1948 získali až 78% územia! Jednoducho vojensky obsadili a pričlenili si k Izraelu územie vyhnaných a zavraždených Palestínčanov. Nové hranice väčšina štátov fakticky uznala, napriek tomu, že k ich zmene došlo násilnou cestou vojnových zločinov a s porušením základných ľudských práv pôvodných obyvateľov. Nikto z veľkých bojovníkov a spojencov proti nemeckému nacizmu a expanzionizmu neprotestoval... Čo sa vyčítalo Nemcom, to sa tolerovalo a dodnes toleruje židom.

K ďalšiemu konfliktu prišlo v roku 1956, keď egyptský prezident Nassir znárodnil Suezský kanál. To viedlo k útoku Britov, Francúzov a Izraelčanov na Egypt, výsledkom ktorého bola niekoľkoročná židovská okupácia Sinajského polostrova.

V ďalšej vojne v roku 1967, tzv. šesťdňo-

vej židia opäť zaútočili, tentoraz na Egypt, Sýriu a Jordánsko, obsadili aj zvyšok územia Palestíny (východný Jeruzalem, západný breh Jordánu a pásmo Gazy) a zaviedli okupačnú správu, fungujúcu dodnes. Na okupované územie sa medzitým prisťahovali ďalšie státisíce židovských prisťahovalcov, čo svedčí o tom, že tohto okupovaného územia sa židia nikdy nechceli vzdať. Okrem toho naďalej okupujú Golanské výšiny, patriace Sýrii so strategickými zásobami vody, na ktoré sa takisto prisťahovali protiprávne židia.

O niekoľko rokov neskôr, v roku 1975 sa Egypt a Sýria neúspešne pokúsili znovu získať svoje územia v tzv. Jom-Kippurskej vojne. Izrael pokračoval aj po jej skončení so svojou agresívnou politikou. Tak v roku 1982 zaútočil pod zámienkou zaistenia bezpečnosti na Libanon, i keď skutočným cieľom bolo oslabiť potenciálneho konkurenta v priestore Blízkeho východu. Kým židia len počas jednej operácie, ešte pred vypuknutím tejto vojny stratili 20 ľudí, Libanončania až 1200, takmer všetko civilistov. Až do roku 2000 okupovali navzdory ďalšej rezolúcii OSN jeho južnú časť. V roku 2006 na Libanon zaútočili po druhýkrát, pod rovnakou zámienkou, opäť s ničivým účinkom na jeho ekonomiku a infraštruktúru.

Všetky vojny od roku 1948 viedli židia bez súhlasu BR OSN, bez toho, aby na ich územie zaútočili jednotky iných štátov, pričom vďaka nim získali rozsiahle územia (niektoré do dlhoročnej okupačnej správy). Ich útoky smerovali veľakrát voči civilným cieľom a do oblastí, ktoré s týmito konfliktami nemali nič spoločné (napr. Bejrút, ako hlavné mesto nijako nesúviselo

s útokmi palestínskych povstalcov z juhu Libanonu). Počet mŕtvych židov, ktorých ako zámienku Izrael viackrát využil, boli vždy len kvapkou v mori oproti tomu, čo nasledovalo po rozpútaní vojny. Bežným bolo uplatňovanie bezohľadnej politiky spálenej zeme, ktorú „demokrati“ tak radi vyčítajú nemeckým nacistom v bojoch s partizánmi. Na zničenie arabských dedín alebo kompletne zdemolovanie stoviek domov, ale aj škôl, či nemocníc stačilo, ak palestínski povstalci pochádzali z jednej z nich. Nezáležalo pritom na tom, či išlo o domy nevinných civilistov alebo na tom, že spôsobené škody ďaleko prevyšovali tie spôsobené povstalcami.

Na záver

Kto nájde odvahu a skritizuje túto rasistickú židovskú politiku, je okamžite označený za antisemitu, odkiaľ je už len krôčik k označeniu „fašista“, „nacista“ a pod. Pre mediálne zmanipulovanú verejnosť sa tak ľahko stanete človekom, ktorý schvaľuje všetky hrôzy druhej svetovej vojny, a zvlášť židovský holokaust. Stanete sa vyvrhelom, pretože ste nazvali vraha vrahom a zločinca zločincom. Máte jednoducho smolu, lebo ste sa opovážili takto nazvať žida, ktorý je v dnešnom svete nedotknuteľný. To priznáva aj židovský spisovateľ Baruch Kimmerling, keď tvrdí, že každá kritika voči židom alebo Izraelu sa považuje za antisemitizmus, proti ktorému je treba ostro zakročiť. Ďalej dodáva, že „*Izraelská demokracia je limitovaná národne a nábožensky, čo znamená, že je len pre židov a odmieta nežidov, ktorí žijú pod jej mocou.*“ Z čoho pramení táto zhubná sionistická ideológia? Odcitujme na záver vyhlásenie izraelských rabínov, uverejnené v izraelských novinách Haaretz 21.11.2000: „*Naša náboženská povinnosť, rovnaká ako posvätenie vína v sobotu, je vykonať na nich (Araboch) nie žihad, ale holokaust. Pobiť všetkých, vrátane žien a detí, i domáceho dobytká, do poslednej mačky a psa.*“ Možno sa divíte, ako sa môže toto všetko diať... Možno si kladiete otázku, prečo USA, NATO, EÚ a iné inštitúcie, oháňajúce sa ľudskými právami mlčia... Prečo žid môže všetko a nič mu za to nehrozí? Žiadne sankcie, žiadne bombardovanie? Ak sa dobre zamyslíte, sami zistíte, že je to preto, lebo majú svetové inštitúcie i médiá v rukách... Ich skutky dokazujú, že tzv. konšpiračné teórie, ako ich s opovrhnutím a zosmiešnením médiá nazývajú, nie sú len teórie, ale zamlčovaná a ubíjaná pravda!

Velislav Slovanský

FAKTY A SVEDECTVÁ O RASISTICKOM ŠTÁTE IZRAEL

Nasledujúce fakty dokonale ilustrujú pravú tvár a podstatu štátu Izrael:

- Každý Palestínčan, ktorý sa v čase začiatku okupácie, po Šesťdňovej vojne v roku 1967 nenachádzal na okupovanom území (záp. brehu Jordánu, pásma Gazy alebo vých. Jeruzalema), stratil občianske práva a tým aj voľný vstup na svoje územie a do svojich domovov. Kto chce navštíviť svoju rodinu, musí ťažko získavať vstupné povolenie.
- Okupované územie Palestíny je rozdelené do zón a popretkávané sieťou kontrolných stanovišť židovskej armády. Voľné cestovanie je nemožné. Kto by sa o to pokúšal, vystavuje sa riziku zavraždenia armádou. Takto sú rozdelené celé rodiny. Stáva sa, že niektorí členovia rodiny sa nevidia aj niekoľko mesiacov, hoci bývajú len niekoľko kilometrov od seba. Cesta, ktorá by inak trvala len 45 minút, môže trvať aj niekoľko hodín. Na každom z nich sú Palestínčania, cestujúci vo vnútri svojej vlastnej krajiny, vystavovaní ponižujúcim osobným prehliadkam, výsluchom a ďalšiemu nezmyselnému šikanovaniu. Ani len sanitky, vezúce napr. tehotné ženy do nemocnice sa nevyhnú zdĺhavým kontrolám. Jeden príklad takéhoto ponižovania opisuje Nidal Saleh v knihe *Svedectvo o morálnom úpadku: „Vodič (taxíku – pozn. VS) si údajne splietol poškrabanie na hlave izraelského vojaka s povelom k rozjazdu, takže naštartoval a pripravil sa na odjazd, skôr než mu vojaci zavrú hrebeň. (Izraelskí vojaci – pozn. VS) s namierenými zbraňami rozkázali vodičovi i spolucestujúcim, aby vystúpili a ľahli si na zem. V aute boli okrem vodiča jeden muž, jedna žena a dve deti. To, čo s nimi izraelskí vojaci urobili, nemôžu dostatočne popísať žiadne slová. Kopali do nich, šliapali im na krky, pľuvali im do tváří a pritom im rôznymi nadávkami v rôznych jazykoch popisovali ako špinavých Arabov, skurvysynov a pod. Dráma vyvrcholila, keď sa jeden vojak rozkročil nad hlavou taxikára, rozopol nohavice a začal na hlavu toho chudáka močiť.“*
- Pod zámienkou boja proti terorizmu židovskí vojaci pravidelne útočia na utečenecké tábory a palestínske mestá a dediny. Tak napr. v roku 2002 v Nábuluse zničili aj najstarší kres-

tanský kostol – pravoslávny a tiež mnoho historických budov, chránených UNESCO. Dokonca aj izraelský spisovateľ Baruch Kimmerling o vlastnej armáde napísal: „*Systematicky ničila budovy, infraštruktúru, televízne a rádiové stanice a dokumenty. Zničili všetko, čo Palestínci stačili vybudovať. Boli zdemolované zdroje vody a elektriny, cesty a budovy politických, sociálnych i kultúrnych organizácií. Univerzity, školy, lekárske strediská, kostoly a mešity zostali v troskách.*“ Od roku 2000 stratilo strechu nad hlavou len v Rafahu 11 000 ľudí.

- Židovskí vojaci a osadníci ničia systematicky aj základný zdroj obživy Palestínčanov – pestovanie olivovníkov. Stromy vytrhávajú aj s koreňmi. Roľníci majú strach obrábať svoje záhony, pretože židovskí osadníci po nich strieľajú.
- Všetka voda na okupovanom území je vo vlastníctve židov. Tí určujú jej cenu a Palestínčanov ňou zásobujú len raz za týždeň. V roku 1993 boli všetky židovské osady napojené na vodovodnú sieť, kým 70% palestínskych dedín nemalo vodu. Palestínčan bez ich povolenia nesmie vykopať ani len studňu vo svojej vlastnej záhrade.
- Palestínčania s izraelským občianstvom nemôžu vlastníť byt, ani iný pozemok v židovskom meste, napr. Tel Avive. Nemôžu sa oženiť so židovkou a keby tak napriek zákazu urobili, museli by sa z Izraela vystáňovať alebo žiť oddelene!
- Palestínčania sú všade v Izraeli diskriminovaní len preto, že nie sú židia – v práci, pri získavaní úradných povolení, v školách a pod. Sú občanmi druhej kategórie. V dôsledku rozsiahlej konfiškácie pôdy a rôznym obmedzeniam sú nútení žiť v preľudnených mestách, ktorým chýba často aj to najzákladnejšie vybavenie. To však neplatí o židovských osadách. „*Rozdielne životné podmienky sú o to viac zarážajúce, keď zisťujem, že kresťania a moslimovia platia rovnaké dane ako židia a napriek tomu pre ich mestá, školy a nemocnice nie je dostatok peňazí.*“ (z knihy Jindřicha Havlíka: *Návštevu vo Svätej Zemi*).
- V „demokratickom“ Izraeli, píše židovský spisovateľ Israel Šamír, sedia roky stovky Palestínčanov v izraelských

väznicach bez súdu a práva na advokáta. V izraelských väznicach každý deň a každú hodinu mučia gójov, Palestínčanov. Mučenie trvá týždne a mesiace, a nezriedka končí smrťou. **Podľa Šamíra je Izrael poslednou baštou rasizmu a apartheidu.**

- Za všetky svedectvá a fakty hovoria tie, ktoré opisujú vraždenie nevinných civilistov, pokojných obyvateľov Palestíny. Uvedme len jedno z kníh Nidala Saleha: „*Zaki je obyčajný roľník. Neďaleko svojej dediny vlastní kúsok pôdy s niekoľkými olivovými stromami. So svojou ženou, deväťročným synom a sedemročnou dcérou na toto políčko chodieval každý deň. Deti nechodili do školy, pretože učiteľov z ich dedinskej školy zatkla izraelská armáda. Pohľad na izraelské tanky, idúce po hlavnej ceste, palestínskeho roľníka nevzrušoval. Behom desaťročnej okupácie si na ne zvykol ako na chronickú chorobu, doprevádzanú bolesťou a trápením. Jedného dňa po niekoľkohodinovej práci počul, ako ho žena volá na obed. Keď sa otočil, aby jej odpovedal, počul ranu a s hrôzou sledoval, ako sa z hrude jeho syna valí krv. Než sa spamätal, počul ďalšie a ďalšie výstrely. Jeho žena s deťmi sa ako v spomalenom filme zosunula na zem. Zaki sa ako pomätený rozbehol k nim. Vo chvíli, keď k nim dobehol, padol k zemi aj on. V tej chvíli nevedel, či je krv, ktorá tečie po jeho tele, jeho vlastnou, alebo umierajúcej rodiny. Potom počul výkriky v hebrejčine a pocítil ťažkú ruku, ktorá ho chytila za vlasy, zdvihla a posadila. Okolo neho kričali izraelskí vojaci, ktorí ho vyzliekli do pol pásu a zviazali mu ruky za chrbát. Začali do neho kopat' a z mnohých rán sa mu valila krv. Nejaký vojak nohou otočil ležiace mŕtvoľy. Žena s oboma deťmi už nežili. Za chvíľu sa dostavil nejaký izraelský dôstojník a rozkázal, aby ho rozviazali a pustili. Izraelská armáda neskôr prehlásila, že izraelskí vojaci konali v sebaobrane, pretože vraj počuli výbuch, a preto reagovali strelbou. Roľníci, ktorí pracovali na svojich poliach, izraelské tvrdenie dementovali a každý prisahal, že žiadny výbuch a žiadna strelba, okrem izraelskej, nebola.*“

Velislav Slovanský

NAJDRAHŠIA ELEKTRINA V EURÓPE? NA SLOVENSKU! VĎAKA ZRADNEJ, ZAPREDANEJ VLÁDE

Máme s náskokom najdrahšiu elektrinu v Európe vzhľadom ku kúpnej sile obyvateľstva. Okrem toho nás čaká dlhoročné obdobie stavu nedostatku elektrickej energie, ktorú sme nútení nakupovať v cudzine. Prečo došlo k tomuto stavu?

Pred niekoľkými rokmi sme ešte elektrickú energiu mohli vyvážať. Dôvodom je predčasné odstavenie I. a II. bloku jadrovej elektrárne (JE) v Jaslovských Bohuniciach, čo sa udialo nie na základe technických možností a bezpečnosti, ale na základe politického rozhodnutia. Už v roku 1992 Európska banka pre obnovu a rozvoj žiadala odstavenie, vyradenie dvoch blokov JE V1, ako podmienku k poskytnutiu úveru na dostavbu JE v Mochovciach.

Mnohé roky verejnú mienku ovplyvňovali do značnej miery obavy z bezpečnosti jadrových elektrární po katastrofe v Černobyle na Ukrajine. Okrem toho tu pôsobili lobistické tlaky výrobcov elektrickej energie spoza hraníc, ktorí zatiaľ mali prebytky a tušia dobrý obchod predajom svojej elektriny SR. „Slovenskí“ vyjednávači s orgánmi EÚ pri rokovaní nedostatočne obhajovali záujmy SR, vyjednávali za nás ľudia, ktorí neovládali danú problematiku a mnohokrát ani neprišli na pojednania, o čom je rad dôkazov.

Výsledkom týchto tlakov a nedôslednosti vyjednávačov, je odporúčenie komisie EÚ odstaviť I. a II. blok JE V1 v Jaslovských Bohuniciach. Odstavenie týchto blokov dokonca schválila vláda SR uznesením č. 901/1999! Pritom pôvodne predpokladaná životnosť I. a II. bloku JE V1 bola do roku 2008 a 2010. A Ústav jadrového dozoru SR dal súhlas na prevádzku I. bloku JE V1 na ďalších 10 rokov. Pritom v celom svete od Japonska, Európy či USA, predlžujú prevádzku jadrových reaktorov v prípade bezporuchovej prevádzky o ďalších 20 rokov, ako sa to stalo i nedávno v Maďarsku, kde predĺžili životnosť a fungovanie taktiež o ďalších 20 rokov.

Rovnaké reaktory VVER 440 fungujú aj v JE vo Fínsku bez problémov a bez námie-

tok. Pritom úroveň regulácie a bezpečnosti prevádzky v našej JE V1 v Jaslovských Bohuniciach, patrí medzi najlepšie vo svete. Jadrové reaktory VVER 440 sú z hľadiska pevnosti a spoľahlivosti konštrukcie mnohonásobne predimenzované, stena reaktorovej nádoby je 5-násobne hrubšia, než v jadrových reaktoroch, používaných v jadrových ponorkách a lodiach, kde je ich hrúbka 7 cm. Vo všetkých týchto reaktoroch prebieha rovnaká štiepna reakcia, rovnaká teplota, tlak i úroveň radiácie.

Na medzinárodnej konferencii, týkajúcej sa budúcnosti jadrovej energetiky na Slovensku, konanej v Bratislave, uviedla komisárka EÚ z Luxemburska, Ute Blohm-Hieber, že komisia EÚ nemá námietky

Prečo je elektrina taká drahá?
Pretože už nie je naša!

voči fungovaniu jadrových elektrární, za predpokladu dodržiavania bezpečnosti ich prevádzky. Produkcia elektrickej energie v jadrových elektrárnach pomáha obmedzovať produkciu CO₂ a iných skleníkových plynov. Vo vystúpení počas diskusie na tejto konferencii, uviedol Aleš John, ktorý dobre pozná situáciu v Jaslovských Bohuniciach (pretože sa zúčastnil výstavby A1, V1, V2 a v súčasnosti je pracovne angažovaný v belgickej firme Euratom), že oba bloky JE V1 Jaslovské Bohunice môžu ešte úplne bez problémov fungovať ďalších 10 – 15 rokov, a že nás ľutuje pre odstavenie týchto blokov JE na základe politického rozhodnutia.

Z rovnakých blokov JE v Paksi v Maďarsku, vyťažujú v súčasnosti 500 MW výkonu, čím zvýšili výkon jadrového reaktora okolo 10 % (zo 440 MW). Toto je

možné ešte v rámci bezpečnej prevádzky.

Po 25 rokoch prevádzky boli uskutočnené dôkladné merania a defektoskopické skúšky, ktoré vykazali minimálny stupeň opotrebenia reaktorového primárneho okruhu, menej než sa pôvodne predpokladalo, a nie sú žiadne dôvody, aby bolo nutné zvažovať odstavenie týchto reaktorov dokonca pred časom ich predpokladanej životnosti. Žiadny odborné fundovaný ani uznávaný úrad, či agentúra k odstaveniu nedali pokyn, ani doporučenie.

Ukončením výroby v našich elektrárnach budeme nútení kupovať elektrickú energiu z cudziny. Situácia sa vyvinula tak, že o pár rokov budú rezervné kapacity pre nás už len na Ukrajine (Nemecko a ČR plánujú postupne utlmať produkciu) a elektrina kúpená z Ukrajiny bude pochádzať z blokov JE v Černobyle, kde v r. 1986 jeden reaktor vybuchol a spôsobil obrovskú katastrofu. Zvyšné tri reaktory však fungujú a v západnej časti Ukrajiny iná väčšia elektráreň nie je.

Toto je vrchol neschopnosti, keď máme našu bezpečnú JE V1 zavrieť a nakupovať elektrinu vyrobenú na vodno-grafitových reaktoroch JE v Černobyle, ktorých prevádzka je ťažšie zvládnuteľná. Ako občania SR musíme vyjadriť nespokojnosť s priebehom a výsledkom rokovaní s orgánmi EÚ a uznesením vlády SR č. 901/1999. Nechceme, aby sa náš bezpečný zdroj elektrickej energie JE V1 v Jaslovských Bohuniciach rušil a nahradzali sme elektrickú energiu dovozom, výhľadovo dokonca z takého zdroja, akým je JE v Černobyle na Ukrajine, o čom už prebiehalo medzivládne rokovanie.

Situáciu na Slovensku skomplikovali predaje distribučných sietí rôznym cudzím vlastníkom, ktorí si neprimerane vysokými maržami stupňujú svoje nezaslúžené zisky. Prechodne si ponechávali až 80 % ziskov z obchodu s elektrickou energiou, ostatný rok sa už mierne zvýšil podiel zo zisku z tohto obchodu výrobcovi, elektrárnam.

Talianskej štátnej firme ENEL,

ktorá prevzala väčšinou balík vlastníctva nad 66 % v podstate za smiešnu cenu, bagateľ 31,6 mld. Sk väčšmi vyhovuje stav nedostatku elektrickej energie na Slovensku, v takomto prípade si môžu vynútiť pre nich výhodnejšiu (pre nás drahšiu) cenu. „Taliani“ sú veľmi dobrí obchodníci, oni za pokračovanie fungovania JE v Jaslovských Bohuniciach bojovať nebudú, bolo by to proti ich obchodným záujmom.

Doporučenie EÚ o odstavení našich jadrových reaktorov nie je právne záväzná, maximálne by bolo nutné vrátiť príspevok 150 mil. eur, ktorými si EBRD a MMF zaväzovali SR ku konaniu proti záujmu občanov a podnikateľov Slovenska. Treba si uvedomiť a rozmyslieť, či budeme naďalej v predstihu, v predklone a s prihlúplým úsmevom vykonávať najrozličnejšie návrhy a doporučenia rozličných euroúradníkov. Tento príspevok 150 mil. eur je k odstaveniu JE nedostatočný a je nutné si uvedomiť, že asi za necelých 5 mld. Sk príspevku prideme o desiatky miliárd produkcie a v horizonte 15 rokov prideme rádo o stovky miliárd Sk.

Preto prihlúple úsmevy, pretože v podstate za omrvinky strácame obrovské hodnoty, ktoré sa nevytvoria u nás, ale zlepšu-

jeme obchodnú bilanciu cudzích výrobcov, ako je to aj v iných oblastiach, napríklad potraviny, z ktorých už asi polovica skonsumovaných na Slovensku pochádza z cudziny.

Na porovnanie situácia v ČR, kde je dominantným výrobcom a súčasne predajcom združenie ČEZ, ponechali výrobu aj distribúciu na elektriny v jednom podniku – čistý zisk ČEZ v roku 2005 tvoril 22 mld. Kč, v roku 2006 to bolo 28,8 mld. Kč a v roku 2007 až 42,6 mld. Kč!

Situácia sa vo svete vyvíja tak, že je zrejme, že v najbližšom desaťročí mobilita sveta nebude môcť byť založená na báze ropy. Náhradné zdroje energie budú pochádzať z elektrickej energie. Na Slovensku tieto perspektívne najvýznamnejšie zdroje v Slovenských elektrárnach boli odpredané za bagateľ – východiskom k cene predaja (všetky elektrárne boli odpredané za cenu, ktorá zďaleka dnes nedosahuje ani cenu jedného 440 MW bloku JE) boli výpočty, ktoré apriori vychádzali z predpokladu predčasného odstavenia JE V1 a V2.

Takýto postup bol však výsledkom zradného konania aj nekonania našich volených predstaviteľov bývalej vlády, skoncipovanom v uhladenom uznesení č. 901/1999 a na zradnom konaní „našich“ nevolených

jednatel'ov s orgánmi EÚ.

Ponechávame bez komentára na uvažovanie čitateľa uvedené zverejnené hospodárske výsledky českého elektrárenského podniku ČEZ (ktorý zabezpečuje asi 75 % spotreby elektriny v ČR) v porovnaní s odovzdaním za bagateľ všetkých elektrární na Slovensku talianskej firme ENEL.

Vyzývame vládu SR k presadeniu pokračovania fungovania oboch blokov JE V1 na ďalších aspoň 15 rokov v režime bezpečnej prevádzky, za prispôsobenia všetkých kompetentných organizácií. Utlmovať výrobu v našich bezpečných zdrojoch energie je nehoráznosť. Požadujeme predĺžiť životnosť o 20 rokov tak, ako to robia u vodných reaktoroch všade na svete a prednedávnom tak spravili aj v maďarskej Paksii!!!

Nechceme, aby z obyvateľov Slovenska niekto vyrábal žobrakov, a to ustupovaním cudzím záujmom.

Chceme lacnejšiu elektrickú energiu z našich bezpečných zdrojov pre našich občanov a podnikateľov, chceme prácu pre našich občanov a možnosť sa presadiť v konkurencii iných krajín v celom svete.

MUDr. Vojtech Erdelyi

DAŇ Z PRÁVA NA SLUŠNÝ ŽIVOT

Nedávno došlo k zvýšeniu koncesionárskych poplatkov za vysielanie Slovenskej televízie a Slovenského rozhlasu. Zároveň došlo k zmene systému platenia tejto nepriamej dane, ktorou všetci prispievame na tieto inštitúcie. Už nemusíme mať v domácnosti televízor či rádio, aby sme boli platcami, stačí elektrická prípojka a automaticky prispievame na ich vysielanie. Možno si niekto teraz povie, že nejde o nejakú strašnú sumu a za vysielanie verejnoprávnej televízie či rozhlasu si rád zaplatím. Pravdu povediac, aj ja by som rád zaplatil, keby skutočne išlo o verejnoprávnu televíziu a rozhlas. Veď nakoniec za vysielanie súkromných televízií a rozhlasových staníc platíme možno omnoho väčšie čiastky prostredníctvom ceny výrobkov, ktoré sú drahšie o čiastku, ktorú výrobcovia investujú do reklamy. Lenže reklamy vysielajú aj verejnoprávne médiá a tak im vlastne platíme dvakrát.

Navyše im platia aj ľudia, ktorí ich služby využívajú nechcú a nekúpili si rádio či televízor, ale majú elektrickú zástrčku,

ktorú má dnes aj ten najzapadnutejší laz. Zaujímavé že? Po prvý raz ľudia platia za niečo, čo nepotrebujú a vlastne ani nemajú. Je to doslova daň z práva na slušnú existenciu – teda na existenciu s elektrickou energiou. Avšak človek, ktorý by teoreticky elektrickú prípojku nemal a povedzme rozhlas by počúval v tranzistorovom rádiu na baterky, platiť nemusí, hoci služby našich verejnoprávnych médií využíva. Paradox? Ani nie, pretože tu vôbec nejde o to, aby platili len tí, ktorí služby využívajú. Ide o to, aby platil čím väčší počet ľudí. A počet tých, ktorí majú zapojenú elektrinu je väčší, než počet tých, ktorí majú rádio alebo televízor.

A mimochodom skúsme si položiť otázku, ako je to v skutočnosti s verejnoprávnym charakterom našich vraj verejnoprávnych médií. Ja osobne si myslím, že to ide z kopca tým rýchlejšie, čím viac im platíme. Rozhlas vysielá relácie typu Inakosť, kde propaguje spôsob života homosexuálnych párov a Slovenská televízia? Škoda hovoriť. Takže podtrhnuté a scí-

tané, platíme si zato, aby nám boli mozgy vymývané na vyššej úrovni a spolu s nami platia aj tí, ktorí sa snažili tomu vyhnúť a televízor či rádio si radšej nekúpili. Veď nakoniec žijú v našej krajine tak čo. Takto asi rozmýšľajú naši politici.

A ak sa niekomu zdá, že tá suma nie je naozaj veľká, pre toho mám smutnú správu. Dopusial' to totiž bolo vždy tak, že len čo sa zistilo, že občan je schopný a ochotný za niečo platiť, suma sa postupom času zvyšovala. A v tomto prípade to istotne nebude inak. A celkom nakoniec si dovoľm ešte jednu myšlienku: Ktosi raz povedal, že pred globalizáciou sa nedá ujsť, dá sa s ňou len bojovať. Myslím si, že s týmito poplatkami za službu verejnosti, či ako to vlastne naši politici nazvali, je to podobné. Človek im jednoducho neunikne, ak pravda nebude žiť ako pred sto rokmi, bez elektrickej energie. Je to teda naozaj daň z práva na slušný život.

Roman RS

Predstavitelia CIA otvorene priznávajú, že al-Kajdá je totálnym výmyslom

Poprední predstavitelia americkej CIA v dokumente, odvysielanom BBC pod názvom „The Power of Nightmares“, otvorene priznávajú, že al-Kajdá je totálny výmysel, ktorý vlastne nikdy ani neexistoval. Bushova administratíva potrebovala uviesť dôvod, ktorý by zodpovedal zákonom, aby sa mohli pohnúť proti „zloduchom, ktorých si sami vyberú“, konkrétne tým zákonom, ktoré sa schválili preto, aby nás uchránili pred takými „zločineckými organizáciami“, akou je mafia. Džamalovi al Fadlovi zaplatili státisíce dolárov za to, aby podporil historiku americkej vlády o al-Kajde, o skupine alebo zločineckej organizácii, proti ktorej by sa mohli „legálne“ pohnúť.

Fufor's unregelmassige news:
„Al-Qaida Is a Complete Fabrication“

Staveniská gulagov si vyžiadali 40 ľudských životov

Jeden megawatt výkonu prvých sovietskych hydroelektrární na Volge stál v priemere 40 ľudských životov. To vyplýva zo štúdie, ktorú teraz zverejnil na svojej webovej stránke elektrárenský holding RAO UES. Štúdia sa venuje väzňom gulagov, ktorí v 20-tych – 50-tych rokoch pracovali na stavbách sovietskeho energetického hospodárstva. „Vieme aj naďalej veľmi málo o tragédii, ktorú vtedy prežila naša krajina“, cituje tlačová služba RAO UES šéfa holdingu, Anatolija Tschubaisa. „Najnovšie svedectvá tejto dimenzie a neľudskosti „táborového hospodárstva“ sú šokujúce.“ Štúdia teraz vychádza ako kniha pod názvom „Väzni na komunistických staveniskách: Gulagy a objekty energetiky ZSSR“, v nakladateľstve Rossijskaja polititscheskaja enciklopedija. Obsahuje 177 dokumentov sovietskych vládných úradov a štátneho zastupiteľstva a sprostredkúva určitú predstavu o dimenzii tohto javu a o pracovných podmienkach, za ktorých väzni gulagov budovali energetické objekty v stalinskej epoche. Ide pritom v prvom rade o tucty vodných elektrární na Volge, Kame a iných tokoch stredného Ruska, ktoré budovali státisíce väzňov.

RIA Novosti

Netanyahu si myslí, že útoky 9/11 sú dobré pre Izrael

Izraelský denník Ma'ariv v stredu napísal, že predseda strany Likud Benjamín Netanyahu povedal poslucháčom univerzity Bar-Ilan, že teroristické útoky 11. septembra 2001 Izraelu prospeli. „Získavame z jednej veci a tou sú útoky na Dvojičky a Pentagon a z amerického zápasu v Iraku“, povedal údajne podľa denníka Ma'ariv. Ďalej vraj dodal, že tie udalosti „naklonili americkú verejnú mienku v náš prospech.“ Netanyahu tie slová vyslovil na konferencii o rozdelení Jeruzalema ako súčasť mierovej dohody s Palestínčanmi, ktorá

Podľa homosexuálov by mali byť na školách zakázané slová manžel a manželka

sa uskutočnila na univerzite Bar-Ilan. Iránsky prezident Mahmúd Ahmadinedžád medzitým vo štvrtok spochybnil pravdivosť oficiálnej verzie septembrových útokov, označujúc ich za zámienku na napadnutie Iraku a Afganistanu. „Pred štyrmi či piatimi rokmi v New Yorku došlo k podozrivej udalosti. Zrútila sa budova a povedali, že zabili 3 000 osôb, ale ich mená pritom nikdy nezverejnili“, povedal Iráncom v svätom meste Qom. „Pod touto zámienkou (USA) napadli Afganistan a Irak a len v Iraku odvtedy zahynulo milión osôb.“
Haaretz, Reuters: „Netanyahu says 9/11 terror attacks good for Israel“

Homosexuálna loby chce v školách zakázať slová „manžel a manželka“

Austrálski homosexuálni lobisti začali celonárodnú kampaň, za účelom urobiť školy menej homofóbne. Termíny „manžel a manželka“ by mali byť nahradené všeobecnejším termínom „partner“. Aktivisti nabádajú učiteľov, aby sa zúčastnili tréningu rozmanitosti a urobili tak školy tolerantnejšie voči gejom a lesbám

a osvojili si slová ako priateľ, priateľka a príbuzní. Na vrchole ich požiadaviek je však snaha zakázať homofóbne poznámky.

http://www.livenews.com.au/Articles/2008/04/17/Gay_friendly_schools

Expert OSN trvá na svojich vyjadreniach

Vyšetrovateľ OSN trvá na svojich prirovnaniach akcií izraelskej armády v Gaze k nacistom. Profesor Richard Falk povedal, že sa domnieva, že Izrael sa úspešne vyhýba kritike. Profesor vyjadril porovnanie medzi zaobchádzaním s Palestínčanmi a nacistickým kolektívnym trestom kvôli masívnemu izraelskému trestaniu, namierenému na celú populáciu Gazy.

www.news.bbc.co.uk

Američania zabili v meste Sadr viac ako 800 ľudí za 3 týždne

Americké okupačné jednotky zabili viac ako 800 ľudí, väčšinou nevinných a civilistov v trojdňovej vojenskej ofenzíve v Sadr, čo je predmestie Bagdadu a jeho okolí. Pritom zranili viac ako 1800 ďalších ľudí a spôsobili ohromné zničenie súkromného majetku, infraštruktúry mesta a civilných domov.

www.uruknet.de

Patriarcha Pavle vyzýva Srbov brániť Kosovo

Srbský patriarcha Pavle počas veľkonočnej kázne napadol svetový poriadok, ktorý hodlá od Srbska odtrhnúť oblasť Kosova. Zdôraznil, že táto záležitosť je pre Srbov veľmi dôležitá, pretože Srbi sa zrodili, rástli, žili a rozvíjali práve v Kosove ako isté osobnosti, ako obyvateľstvo. Kosovo je pre Srbov vitálnou záležitosťou, psychologickou a duchovne-mystickou záležitosťou pre každého Srba. Podľa neho chce svetový poriadok Srbov stretať a rozbiť ich ako národ, urobiť z nich beztvárnu masu tým, že im vytrhne srdce. Prirovnal Srbov k židom, ktorý mnik nemôže z neho vyňať Jeruzalem, ako nik nemôže zobrať Srbom Kosovo. Vyzval všetkých brániť Kosovo celým svojím srdcom. Ďalej povedal, že nech všetci srbskí kosovskí rodičia učia svoje deti vysloviť ako prvé slová „Kosovo“ a „Metodija“ a nech je prvou myšlienkou každého jedného politika zápas o obranu Kosova v medzinárodnom pláne. Globalizáciu označil za poru-

šovanie ľudských práv a kritizoval aj právo na umelé prerušenie tehotenstva zdôrazňujúc, že človek má právo byť človekom. V závere povedal, že vo svete sa utvára monštrózna globálna civilizácia podľa západnej morálky, ktorá vôbec neberie ohľad na večný zmysel ľudského života.

Javno - World: „Patriarch Pavle Urges Serbs to Defend Kosovo“

Nacionalisti verzus Červení

Európski „antifa“ ľavičiarci sú mimoriadne mocnou skupinou, veľakrát vyvíjajúcou snahu s plnou podporou vlád v napádaní disidentov, ktorí sú v opozícii proti korporatívnym a zvláštnym záujmom agendy otvorených hraníc. Týmto klaunom niekedy treba dať príučku, o čom svedčí toto video (v pôvodnom článku), kde nacionalisti naháňajú násilníckych ľavičiarov výtržníkov v Hamburgu. Jeden z tých, čo sa dnes pravdepodobne môžu predvádzať sinkami, je popredný ľavičiarovský násilník a bitkár. Okolo 6 600 ľavicovo orientovaných „antifa“ anarchistov zorganizovalo násilnícku „odvetu“ voči 1 500 pokojným nacionalisticky orientovaným demonštrantom, ktorí v Hamburgu pochodovali pri príležitosti 1. mája. Anarchisti zabarikádovovali ulice, zapalovali ohne, rozbíjali výklady obchodov, predné sklá na autách, podpalovali policajné autá a do istej kaviarne vhodili fľašu. Polícia zatkla 56 ľavicových anarchistov a ďalších 227 zadržala. Hovorca ľavičiarov konštatoval, že násilné činy dôkladne naplánovali a ich účelom boli provokácie pri príležitosti 1. mája. Títo podlí výtržníci sa zväčša grupujú z „lumpenproletariátu“; sú to rôzni závislí na drogách alebo bezdomovci, ale do tohto hnutia sú zapletení aj niektorí ideologickí vzdelanci, ktorí ich povzbudzujú k násilnostiam. Ich správanie si možno vysvetliť ako akt zúfalstva, keďže ľavica je nútená sa len prizerať ako sa biela robotnícka trieda od ľavice odvracia v prospech nacionalizmu a to na celej európskej pevnine.

Western Voices: „Nationalist Knock Out Reds in Hamburg“

Moderné technológie ničia mozog

Ľudská identita – idea, ktorá definuje každého z nás, je teraz nevídanou mierou ohrozovaná. Ide o krízu, ktorá ťažko postihne naše povedomie o sebe, o tom, čo robíme a ako sa správame. Tá kríza môže negatívne ovplyvniť našu interakciu s druhými a zmeniť našu kapacitu dosiahnuť plný potenciál ako jednotlivcov. A všetko toto má na svedomí jednoduchý fakt:

Ľudský mozog – ten najcitlivejší zo všetkých orgánov je ohrozený moderným svetom.

Ak sa nezobudíme a neuvedomíme si škody, ktoré majú na svedomí rôzne elektronické zariadenia a to, čo robí nášmu mozgu 21. storočie, vyštvávané farmaceutickým priemyslom, môže sa stať, že kráčame rovno do priepasti, kde technológia neuro-čipov vymaže hranicu medzi žijúcimi bytosťami a neživými strojmi a medzi telom a vonkajším svetom. To by bol svet, kde budú pomôcky posilňovať naše svaly, či naše zmysly ďaleko za normál a kde si to vyžiada denný koktail liekov, aby bolo možné usmerňovať náladu a výkon. Už teraz vyvíjajú čipy, ktoré umožňujú paralyzovaným pacientom hýbať umelým ramenom len púhym myslením. A pokiaľ ide o manipulovanie nálady, to tu už je – i keď sa to zatiaľ masovo nepredpisuje. Ale veľké počty ľudí už dnes denne berú lieky proti depresii, proti hanblivosti a deťom zase predpisujú Ritalin, aby sa vedeli lepšie sústrediť. Ale čo sa stane, keď tu bude ešte viac liekov na „naprávanie“ celého radu špecifických mentálnych funkcií? Čo aspirácie byť „dokonalejší“ alebo „lepším“ urobia s naším pojmom identity a čo to urobí tým, čo sa k tým liekom nedostanú? Budú niektorí „rovnejší, než druhí“, ako sa obával George Orwell? Isteže, vedecký pokrok je na osoh, ale ten nesie so sebou aj veľké nebezpečenstvá a práve tie už dnes môžeme vidieť všade naokolo.

Susan Greenfield, Daily Mail: „The REAL brain drain“

„Rusi ma držali v Osvienčime“

Friedrich Steltzel z Mníchova tvrdí, že tesne po vojne ho ako nemeckého vojnového zajatca držali Rusi v Osvienčime. V tom čase mal možnosť rozprávať sa s tamojšími poľskými väzňami, ktorí stále ešte boli v táboře. Okrem iného sa ich pýtal aj na údajné plynové komory. Vraj nikdy o ničom takom nepočuli.

Podľa jeho výpovede nešlo o „vyhadzovací“ tábor, ako sa neskôr tvrdilo. V areáli tábora sa dokonca nachádzal aj plavecký bazén, kompletne vybavený, vrátane odrazového mostíka a chrómovaného zábradlia. Na plynové komory a životné podmienky v táboře sa pýtal aj dvoch poľských kápo (dozorcov), ktorí v čase vojny v táboře žili. O plynových komorách

nikdy nepočuli a podľa nich boli životné podmienky celkom vyhovujúce. Tí, čo pracovali, dostávali táborové peniaze. Za to si potom mohli kupovať dodatočné potraviny, tabakové výrobky alebo si mohli zaplatiť návštevu v táborovom nevestinci. Tí, čo si trest odslúžili, boli prepustení a mohli z tábora odísť.

Na zamyslenie je aj fakt, že Eli Wiesel evakuoval z tábora spolu s Nemcami a nenechal sa oslobodiť Červenou armádou.

Civic Platform: „I was held by the Russians in Auschwitz; this is what I saw“

Ortodoxná židovská mládež verejne spaľuje výtlaky Nového zákona

Ortodoxní židia v rámci nedávnych násilností voči kresťanským misionárom vo Svätej zemi podpálili stovky výtlakov Nového zákona. Zástupca starostu mesta Or Jehuda Uzi Aharon povedal, že misionári nedávno vstúpili do prevažne náboženskej štvrte v centrálnom Izraeli, kde žije asi 34 000 obyvateľov a rozdávali tam výtlaky Nového zákona a iný misionársky materiál. Keď sa mu ľudia ponosovali, vrazil do auta s hlásnou trúbou, jazdil po štvrti a vyzýval obyvateľov, aby materiál odovzdali židovským náboženským študentom, ktorí chodili od dverí k dverám a zbierali ho. „Knihy potom v priestranstve pri synagóge nahádzali na kopy a spálili ich, ale nie všetky“, povedal. Polícia sa k záležitosti nevyjadrila. Kalev Majers, právnik reprezentujúci mesiášskych židov (židia, ktorí uznávajú Ježiša ako spasiteľa) sa v rozhovore pre Army Radio dožadoval, aby tých, ktorí sa toho dopustili, postavili pred súd. Podľa neho žije v Izraeli asi 10 000 mesiášskych židov (známi aj ako „Židiaza Ježiša“). Izraelská vrchnosť a ortodoxní židia s nevôľou sledujú úsilie misionárov, ktorí chcú obrátiť židov, i keď to vo väčšine prípadov nie je ilegálne. Skôr toho roku mladistvého syna prominentného kresťanského misionára vážne zranili, keď na adresu ich rodiny na Západnom brehu Jordánu doručili bombu v balíku a tá mu v rukách vybuchla. Vlni zase vnikli do jeruzalemského chrámu mesiášskych židov podpaľáči a podpálili budovu, čo vzbudilo podozrenie, že sú za tým extrémistickí židia. Tentoraz sa k podpaľáčstvu nikto neprihlásil, ale ten istý chrám pred 25-timi rokmi podpálili ultra-ortodoxní židovskí extrémisti.

Huaretz

Ako vláda plytvá našimi peniazmi

– Minister zahraničných vecí Kubiš presadzuje dvoj- až trojnásobné zvýšenie rozvojovej pomoci (krajinám ako je napr. Afganistan). O dva roky sme sľúbili dávať 0.17% HDP (min. 3.1 mld. Sk), o päť rokov až 0.33% (min. 6.1 mld. Sk) ročne!

– Namiesto toho, aby výcvik pilotov vrtuľníkov robila armáda, dávame za to peniaze súkromnej firme. Ministerstvo obrany sa chystá podpísať zmluvu na 4 roky za 20 mil. Sk s firmou Heli Company, ktorá je prepojená na úradníka ministerstva Miroslava Simu. Cena je navyše podľa bývalých inštruktorov zbytočne premrštená.

– Po prvýkrát v histórii poskytnie Slovensko príspevok na chod Úradu vysokého komisára OSN pre ľudské práva vo výške cca. 194 tis. Sk.

– Vláda a parlament za posledné mesiace nakupovali luxusné automobily – za 24 limuzín sme zaplatili viac než 50 mil. Sk! Náš diplomat Lajčiak dostal navyše opancierované Audi A8 za 13 mil. Sk!

Gašparovič a Fico vebili Červenú armádu

Pri oslavách skončenia 2. svetovej vojny prezident Gašparovič konštatoval: „Prídeme tak trochu smutno (...), že niektorí politici, historici, hľadali rozmanité chyby a prehrešky oslobodzujúcich vojsk a snažili sa ich činnosť dehonestovať a znevážiť.“ V tomto ho podporil aj premiér Fico. Zdá sa, že im vôbec neprekážajú zločiny boľševickej Červenej armády, ktorá napr. odviekla desaťtisíce slovenských občanov do gulagov, či znásilnila 70 až 75% ženského obyvateľstva (podľa odhadov advokátov, kňazov a lekárov – F. Vnuk: Slovensko v rokoch 1945-48). O iných zločinoch ani nehovoria.

Hanba SNS

Po správach o tom, že predseda SNS Slota sa v mladosti dopustil viacerých krádeží v zahraničí aj doma a tiež spôsobil v závode Handlová nedbanlivosťou obrovský požiar, je tu ďalšia hanba. Slota zanedbáva svoje poslanske povinnosti do tej miery, že chýbal až na 2/3 hlasovaní, celkom 1959 krát. Nezaostáva ani predseda HZDS Mečiar s 1148 absenciami. Kým v akomkoľvek inom zamestnaní by takýchto absentérov na mieste prepustili alebo im znížili plat, Slota a ďalší za svoje ničnerobenie zarábajú 60 500 Sk mesačne + nezdanené paušálne náhrady 42 350 Sk, spolu viac než 100 tis. Sk!

SNS a KDH spojencami

Navonok na Slovensku existuje koalícia a opozícia, no v skutočnosti je to trochu inak. Opozíciu KDH neprekáža vládna SNS. Ako sa v rozhovore pre Hospodárske noviny 12.5. vyjadril druhý muž v KDH Daniel Lipšic, budúcu vládu si vie predstaviť okrem s SMK aj s SNS! Vraj zdieľajú viaceré spoločné hodnoty...

Voľný víkend minulosťou! Pod'akujte sa „sociálnej“ politike vlády

Novela Zákonníka práce skracuje dĺžku súvislého odpočinku v týždni zo 48 hodín na 35! Zamestnávateľia tak budú môcť od nás požadovať ďalších 13 hodín práce cez sobotu a nedeľu. Mnoho zamestnancov si tak neodpočinie ani cez víkend.

SNS vo vláde, cigáni na koni

Kým Slováci poväčšine tvrdo pracujú, aby užívali svoje rodiny, cigáni známi svojou lenivosťou dostávajú mnohé zadarmo. Dôkazom toho je aj posledný prípad dvoch cigánskych rodín z Pezinka, ktorí dostali po požiari v ubytovni nenávratný finančný príspevok na bývanie od mesta vo výške 80 a 100 tis. Sk. Dostane to isté Slovák, keď príde o strechu nad hlavou?

Bublina o údajnom útoku „neonacistov“ splasla

Keď v novembri 2005 zavraždili neznámi páchatelia študenta Tupého, médiá a politici sa predhánali vo vyhláseniach, že za vraždou stoja „neonacisti“ a „extrémisti“. Pri tom neváhali ilustračne poukazovať na Slovenskú republiku, ktorá s týmto prípadom nemala nič spoločné. Hodilo sa im to na zastavenie rastu popularity jej, dnes už rozpustenej politickej strany. Teraz však väčšina dôkazov hovorí o tom, že za vraždou stálo podsvetie z radov tzv. Piťovcov, a útok nemal nič spoločné s politikou, či neonacistickou ideológiou, ale s činnosťou mafie.

Údajný mafiánsky boss na slobode!

Pre nedokonalosť zákonov a pomalú prácu prokuratúry a súdu, sa dostane na slobodu Robert Okoličány, obžalovaný z niekoľkých mafiánskych vražd. Prokurátor totiž podal návrh na predĺženie väzby len deň pred jej vypršaním. Pomalý súd tak nestihol rozhodnúť a Okoličányho nechal vo väzbe nezákonne. Preto Najvyšší súd rozhodol o jeho okamžitom prepustení.

Sloboda zhromažďovania? Zabudnite!

Po nezákonnom zakazovaní zhromaždení Slovenskej republiky, samospráva pristúpila k zakazovaniu ďalších. Tentoraz mesto Nitra nepovolilo pochod proti drogám (!), nahlásený súkromnou osobou, lebo vraj nejde o skutočný účel zhromaždenia. Zákon však nehovorí nič o tom, že zhromaždenie možno zakázať len na základe tejto domnienky. Mestu stačí, že zvolávateľ je z radov Národného odporu, ktorý médiá označujú za „neonacistický“. Čo je zlé na tomto pochode, ktorý sa už v minulosti uskutočnil, bez akýchkoľvek problémov so zákonom, mesto nevysvetlilo. Pripomeňme, že prvý pochod, ktorý sa mal uskutočniť v marci, polícia znemožnila potom, čo zadržala jeho zvolávateľa, práve v deň zhromaždenia a prinútila ho podpísať vyhlásenie, že jedine on môže na mieste určiť usporiadateľov, bez ktorých nemohla akcia prebehnúť.

Do misie NATO pôjde dvojnásobok Slovákov!

Vládna podpora agresorskej a zločineckej organizácie NATO, v ktorej sme už od čias Dzurindovej vlády členom, pokračuje aj za premiéra Fica. Vláda plánuje do okupačnej misie NATO v Afganistane vyslať až dvojnásobok vojakov. Zo súčasných 115 sa ich počet má zvýšiť až na 249.

Vláda podporuje únik mozgov

Slovenská vláda je po Nemecku jediná v Európe, ktorá finančne prispieva ľuďom, ktorí vycestujú za prácou do zahraničia. Vlani takto odišlo 23 mil. Sk a od 1. mája sa príspevok zvýši až na 3 tis. Sk na hlavu. Tento krok umelo znižuje nezamestnanosť a vyvoláva tiež únik talentovaných Slovákov, rodinné krízy a následný nedostatok pracovných síl na Slovensku, ktorý sa rieši ako inak zamestnávaním cudzincov. Čo znamenajú prisťahovalci pre štát sme mali možnosť vidieť len nedávno, počas nepokojov vo Francúzsku.

POSTUPNÁ LIKVIDÁCIA SLOVENSKEHO NÁRODA

Slovensku hrozí demografická kríza. Nejde o žiadnu poplašnú správu. Je to už realita. Krutá realita, ktorú už priznávajú aj odborníci, majúci to v náplni svojej práce. Hlavní vinníci sú jednoznační: členovia ponovembrových vlád a parlamentov. S plným vedomím možno konštatovať, že likvidácia slovenského národa, keď v záverečnej fáze vo vlastnom štáte budeme menšinou, ktorá bola plánovaná na obdobie približne 80 rokov, sa už s najväčšou pravdepodobnosťou nezastaví. K tejto mimoriadne aktuálnej téme som začal zhromažďovať materiály už od konca roka 1995.

Je nielen úsmevné, ale aj smutné, keď čítam a počúvam názory rôznych politikov a odborníkov na všetko ohľadom tejto témy, či rady a príkazy lichvárov zo Svetovej banky a Medzinárodného menového fondu. Dnes sa už nejako zabudlo či zabúda, že to bola práve Konferencia biskupov Slovenska, ktorej členovia túto tému otvorili už začiatkom júla 1996. Nielenže ju otvorili, ale ponúkli aj východiská. Ako sa ale ukázalo, vtedajšie koalíčne mečiarovsko-slotovské protislovenské zberby to odignorovali.

Apel slovenských biskupov

Začiatkom júla 1996 Konferencia biskupov Slovenska vydala výzvu na riešenie demografickej situácie na Slovensku. Štrnásť podpísaných slovenských katolíckych biskupov v nej zdôrazňuje, že v posledných rokoch dochádza na Slovensku k doteraz nevídanému poklesu pôrodnosti. Tento trend je taký prudký a hlboký, že by pri dlhšom pretrvávajúci mohol vážne ohroziť i samotnú existenciu národa. Ak by pôrodnosť bola taká nízka alebo nižšia ako v roku 1995, počas života jednej generácie by sa počet obyvateľov Slovenska zredukoval o 20 až 25 percent a počas troch generácií o viac než polovicu. Biskupi apelujú na verejnú moc, parlament, prezidenta a vládu, aby v rámci svojich právomocí realizovali také rozhodnutia, ktoré by chránili a podporovali ľudský život, dieťa a rodinu. Vyzývajú všetky organizácie i občanov, aby si uvedomili hrozivú situáciu i konkrétne dosahy takéhoto vývoja na jednotlivé oblasti života. V krátkom čase pozvú podľa slov spišského diecézneho biskupa ThDr. Františka Tondru všetkých kompetentných predstaviteľov štátnych inštitúcií, cirkví, spoločenských organizácií i politických strán k okrúhlemu stolu, aby spoločne analyzovali situáciu a hľadali východiská. (Išlo o text zo servisu TASR,

ktorý v tom čase prebralo len jediné periodikum – denník Slovenská republika dňa 4.7.1996)

Ako sa ale ukázalo, tento naliehavý apel slovenských biskupov nenašiel u kompetentných pochopenie. Miesto analyzovania, snahy k náprave, riešenia a hľadania východísk, zločinecko-zlodejské a protislovenské zberby mečiarovcov a slotovcov z vysokej politiky naďalej rozkrádali štátny majetok a devastovali ekonomiku. Následky za tieto zločiny sa preniesli systémom kolektívnej viny na nevinných. Hlavne na nezamestnaných a sociálne odkázaných. Medzi zakladateľov a realizátorov týchto zverstiev, keď sa prestali rozlišovať objektívne a subjektívne dôvody u týchto skupín, možno považovať aj dve antisociálne mečiarovské monštrá Oľgu Keltošovú a Vojtecha Tkáča z HZDS.

O sedem rokov neskôr

Dňa 22.12.2003 uverejnil denník SME zo servisu TASR článok pod nadpisom: Tondru znepokojuje zlá sociálna situácia. Píše sa tu: Zhoršujúcou sa sociálnou situáciou mnohých ľudí na Slovensku je veľmi znepokojený predseda Konferencie biskupov Slovenska, spišský diecézny biskup František Tondra. Preto mu je v súvislosti s nadchádzajúcimi Vianocami ťažko hovoriť len o duchovných veciach.

„Som pohoršený nad tým, že naša spoločnosť je rozdelená na bohatých a chudobných, je mi ťažko z toho, že mnoho rodín v našej krajine žije v núdzi,“ povedal biskup.

Pripomenul, že Vianoce sú príležitosťou na hlbšie zamyslenie sa nad významom Krista pre život človeka, nielen na vonkajšie prežívanie týchto sviatkov, i keď aj to k nim patrí. „Vianoce sú výzvou na duchovné prežívanie udalostí súvisiacich s týmito sviatkami. Chcem pri tejto príležitosti apelovať aj na tých, čo sa v našej spoločnosti od roku 1989 nespravodlivo obohatili, aby mysleli na svoje svedomie a uvedomili si, že obrat' spoločnosť o peniaze sa rovná krádeži. Správať sa zodpovedne v politických alebo v ekonomických funkciách je vecou svedomia. Obraciam sa preto na všetkých, ktorých sa to týka, aby sa spamätali a mysleli na to, že raz budú dávať odpočet zo svojho správcovstva, ako hovorí evanjelium. Tých, čo sú v núdzi, prosím o trpezlivosť. Verím, že situácia na Slovensku sa zlepši,“ povedal biskup Tondra.

Tento naliehavý apel biskupa Tondru

je o to závažnejší a prekvapujúcejší, že ho vyslovil po piatich rokoch vládnutia SDKÚ, SMK a KDĽ, teda strán, ktoré sa otvorene hlásili ku kresťanstvu a jeho hodnotám. Ukázalo sa ale, že osemročné politické a ekonomické bačovanie pravicových sadisticko-fašistických tyranov a vrahov z týchto troch politických subjektov, doplnených o jedno volebné obdobie Alianciou nového občana (ANO), v súčinnosti s ľavicovými zberbami z SĽE a SOP v období rokov 1998 až 2006 dokončili dielo skazy po mečiarovsko-slotovských protislovenských a zlodejských zberbách.

Politickí zloději ako jedna rodina

Je len logické, že toto ekonomické zbojstvo malo mimoriadne negatívne následky na radových slovenských občanov. Miesto toho, aby vláda Mikuláša Dzurindu po vyhraných parlamentných voľbách potrestala konkrétnych vinníkov z HZDS, SNS a ZRS za ekonomické zločiny a zbojstvá, ktoré tu napáchali, tak následky za tieto zločiny vedome a cieľavedome preniesli na plecia radových a nevinných občanov. Pritom ešte za Mečiarovej vlády Ivan Mikloš verejne upozorňoval, že ekonomika je v katastrofálnom stave, dokonca tvrdil, že republika žije nad svoje pomery. Škoda len, že neupresnil, že nad pomery žili mečiarovsko-slotovské zlodejské zberby, ich rodinní príslušníci, s nimi spriaznení privatizéri a bankárski zloději. Teda nešlo o žiadnu republiku. Drvivá väčšina občanov totiž nežila nad pomery.

Pokiaľ Ivan Mikloš v roku 1999 ako minister financií tvrdil, že slovenské schodky a deficity sú neudržateľné, nejako zabudol povedať, že hlavnou príčinou bolo rozkradnutie v stovkách miliárd korún konkrétnymi zločincami a zlodejmi, ktoré samozrejme potom v roku 1999 chýbali. Miesto potrestania konkrétnych vinníkov, ťarcha bola prenesená na nevinných občanov. V rámci tzv. ozdravenia boli na nich odskúšané také drastické metódy a pokusy, ktoré sa realizovali pod dohľadom sionisticko-židovských lichvárov a im podobných krvilačných šeliem zo Svetovej banky a Medzinárodného menového fondu, aké v modernej Európe nemajú obdobu. Sofistikovaný fašizmus na nevinných a sociálne samovraždy nevinných, taký bol výsledok tejto spolupráce.

Príčiny demografickej krízy

Enormný a bezvýsledný zápas slovenských biskupov o identitu a zachovanie

slovenského národa so zberkami z vysokej politiky evokuje vo mne otázku: keď zatiaľ víťazí zlo nad dobrom, víťazí aj Antikrist nad Bohom? Prečo Boh nezakročí? Ale prečo by mal zakročiť? Prečo by mal niečo vyriešiť z zbabelých ľudí? Aby boli ešte viac zbabejší a pohodlnejší?

Podme ale do súčasnej reality. V denníku Pravda z 15. februára 2008 riaditeľ INEKO Eugen Jurzyca, verný pritakávač dzurindovsko-miklošovských tzv. reforiem v článku pod nadpisom: Holý zadok diskusie o dôchodkoch, napísal aj toto: Podľa prognózy Výskumného demografického centra (2007) totiž „celkovo možno skonštatovať, že obdobie najbližších 20 rokov bude charakterizované kontinuálnym pokračovaním populačného starnutia... po roku 2025 sa procesy úbytku a starnutia obyvateľstva začnú výrazne zrýchľovať. Isté je tiež, že takýto vývoj počtu a štruktúry obyvateľstva bude mať ďalekosiahle vplyvy na fungovanie spoločnosti.“

V piatok 7. marca 2008 sme sa v denníku Pravda pod nadpisom: Tomanová pobúrila vedcov, Fico mlčí, mohli dočítať aj toto: „**starnutie obyvateľstva na Slovensku bude jedno z najintenzívnejších v rámci celej Európskej únie,**“ hovorí najnovšia prognóza Výskumného demografického centra. Ešte pred rokom 2025 bude prvý raz v histórii Slovenska VIAC dôchodcov ako detí. Priemerný vek presiahne už v roku 2015 hodnotu 40 rokov a v roku 2025 sa priblíži k 43 rokom. V tom čase začne aj klesať počet obyvateľov Slovenska, lebo **ubudne nádejných matiek rodičiek.** (A teraz si porovnajme tento najnovší dokument s výzvou Konferencie biskupov Slovenska z júla 1996, ako je to uverejnené v úvode tohto článku, kde oni už toto všetko predpovedali a tvrdili. Zároveň sa treba verejne a nahlas pýtať politikov z Antikristovej organizácie KDĤ, prečo sa naoko k Bohu hlásia a v skutočnosti Antikristovi slúžia?)

Položme si otázku, prečo Konferencia biskupov Slovenska ostala v tomto boji osamotená, hoci táto téma sa dotýkala a dotýka každého slovenského občana? Je síce pravdou, že proti jej predstaviteľom stáli mimoriadne silní protivníci. Sionisticko-židovské lichvárske a krvilačné šelmy zo Svetovej banky a Medzinárodného menového fondu. Vlastizradní a farizejskí zločinecko-zlodejskí slovenskí politici, nenávidiaci vlastný národ, rôzne záujmové skupiny, nenásytní bankárski lichvári a privatizéri spojení s politickými garnitúrami. Ale aj politickí judáši z Antikristovej organizácie KDĤ, ktorí antisociálnou poli-

tikou postupne diskreditovali Kristovu cirkev na Slovensku, čím dávali do rúk nezanedbateľné tromfy rôznym antikresťanským silám. Či už tým starým, alebo novotvoriacim sa ich odnožiam. Nemožno obísť ani samotnú Kristovu cirkev, keď jej predstavitelia si po novembri 1989 naivne mysleli, že každá zblúdená ovečka je pre nich dobrá. No nielen to. Dokonca prijali teóriu Antikristových lokajov z vysokej politiky, že sa nemajú angažovať v občianskych a politických aktivitách. Tento ústup od samotnej Kristovej revolučnosti a angažovanosti, ako nám to ukazuje súčasná realita, keď v protiklade so samotným Kristom nechali slovenský národ napospas zlodejom, tyranom a vrahom z vysokej slovenskej politiky, ako aj ich zahraničným komplicom, sa stal pascou aj pre nich samotných. A netreba ešte zabúdať ani na médiá v službách zla.

Antikristovi služobníci z vysokej politiky, rôzne sily zla, vyznávači mamonu a zlatého teľaťa, rôznych ľudských zvrhlostí, obalených do pojmov typu sloboda tela a duše, či slobodné myslenie, za jeden z prvoradých cieľov mali zlikvidovať pojem slovenskej rodiny, založený na dlhodobých tradíciách našich predkov. Bolo treba udupať, utlmiť a zničiť také pojmy, ako sú úcta k starým ľuďom, ľudská solidarita, láska k blížnemu. Bolo treba rozvrátiť rodinu, základný pilier Slovenska, a hlavne zlikvidovať u slovenských žien to, čo dostali od prírody – od Boha. Bolo ich treba pripraviť o ich ženskosť. Práve tú ženskosť, vďaka ktorej plodili a rozmnožovali potomstvo, tvoriace slovenský národ.

Žena žijúca v ekonomickej a sociálnej neistote, z čoho zákonite prichádzajú stresy duševné, taká žena narodenie potomka buď odkladá, alebo stráca záujem. Toto je vizitka našich ponovembrových politikov, najsmradľavejšieho odpadu slovenského národa. Tieto zločiny proti ľudskosti voči našim ženám robili a robia vedome a cieľavedome, dokonca v spolupráci s cudzou štátnou mocou. Toto je ten najhlavnejší dôvod blížiacej sa demografickej krízy.

Preto si dovoľujem odcitovať niektoré pasáže z úvahy sudkyne Okresného súdu v Prešove Daniely Baranovej, uverejnené v denníku SME 8. marca 2007 pod nadpisom: Vystáňovalkyne za prácou.

„*Hoci je problém hľadania novej identity ženskej slovenskej osobnosti závažný, nezamestnanosť priniesla v niektorých regiónoch Slovenska problém oveľa závažnejší. Z kraja, v ktorom žijem, mladé dievčatá so strednou, ale čo je ešte závažnejšie – aj tie s vysokou školou, necestujú*

do zahraničia študovať a poznávať novú krajinu, ale zarábať si na živobytie, pretože doma sa dôstojne k dôstojnej práci za dôstojnú mzdu nedostanú. A hoci im v zahraničí ponúkajú práce, ktoré majú ďaleko od dôstojnosti, aspoň sú tak dobre platené, že to dá zabudnúť na ponižujúce pracovné postavenie, v ktorom sa ocitnú. Na východe Slovenska pomaly niet rodiny, z ktorej by takto za prácou neodchádzali – a nie je to osamostatnenie alebo postavenie na vlastné nohy, je to odtrhnutie od rodiny a blízkych, nútený a bolestný odchod.

Namiesto hľadania si vlastnej profesionálnej cesty, životného partnera, namiesto budovania vlastného rodinného zázemia, trávia roky často v tých najpodradnejších pracovných pozíciách a žijú v biednych pomeroch. Mnohé z takto nútené odídených mladých žien sú také zúfalé alebo naivné, že zneužijú a oklamať ich je tá najjednoduchšia vec a nezriedka končia ako obeť obchodovania so ženami.

Čo je rovnako alarmujúce – za prácou odchádzajú aj mladé ženy – matky detí, ktoré nechávajú starým rodičom, a zrelé ženy, ktoré prišli o prácu a pre vek nemajú šancu si ju nájsť. Naše ženy, z krajiny, ktorá chce byť rovnocenným partnerom v Európskej únii, robia v ekonomicke vyspelých členských štátoch prevažne ošetrovateľky starých a chorých ľudí za mzdu mnohonásobne nižšiu, než za akú by to robili domáce pracovné sily, preto sa ich skutočné postavenie rovná podradnému postaveniu slúžok.“

Ktovie, koľko zločincov a zlodejov z ponovembrových vlád a parlamentov si prečítalo tieto otrasné fakty od pani sudkyne Baranovej. Áno, toto je vizitka ich vládnutia. Keď si prečítam text § 418 Genocídium odsek (1) písmeno b): Kto v úmysle úplne alebo čiastočne zničiť niektorý národ alebo niektorú národnosť, etnickú, rasovú alebo náboženskú skupinu, vykoná opatrenie smerujúce k tomu, aby sa takej skupine bránilo rodeniu detí“, a toto porovnam s realitou od novembra 1989, chce mi niekto povedať, že nemám pravdu pokiaľ tvrdím, že zločinci a zlodeji z ponovembrových vlád a parlamentov **vedome a cieľavedome cez ekonomiku, v spolupráci so Svetovou bankou a Medzinárodným menovým fondom, bránia slovenským ženám rodeniu detí.** Alebo mi chce niekto tvrdiť, že naliehavá výzva Konferencie biskupov Slovenska z júla 1996 bola len náboženským tmárstvom?

Vladimír Pavlík

PÁN PREZIDENT DR. JOZEF TISO O ALKOHOLE

(2. časť)

Keď sa človek topí, aj britvy sa chytá, aby si len život zachrániť mohol. Keď korheľa kto presvedčiť chce o zhubných následkoch opilstva a zvlášte keď sa kto snaží priviesť ho k zanechaniu svojho špatného zvyku, korheľ obyčajne všetku prácu vynaloží, aby svoju náruživosť ospravedlniť mohol. Hľadá dôkazy, vymýšľa odôvodnenia a s radosťou použije všetko, čo podporuje jeho náruživosť a v čom nachádza sa aspoň maličká iskra pravdy.

Mnohí s veľkou obľúbenosťou odvolávajú sa na tú mienku, že alkohol užívať je dobré a užitočné, bo však „alkohol je medicína!“ Čo na to? Je pravda, že alkohol je medicína, lež v tom zmysle, jako aj ópium, tento rozkošný, lež veľmi záhubný prostriedok Číňanov. Kokaín a iné otravy tiež menujeme medicínou, jestli ich v malom spôsobe užívame. Za medicínu považujú alkohol vo Švédsku a Nórsku, takže v tých krajinách alkohol len v lekárňach (v apatikách) a len na lekárske recept dostať možno.

Keď teda dopustíme mienku mnohých opilcov, ktorí svoju náruživosť tým vylievajú, že alkohol je medicína, neospravedľujeme ich skutky, že túto medicínu tak často užívajú. Bo však pravda, liek, medicínu užívame len na radu lekára a úzkostlivé zachováme predpis na fľaštičke medicíny sa nachádzajúci a neopovážime sa ani len o jednu lyžičku viac užiť, jako je predpísané! A pálenku? Ktože by bol v stave opilcovi predpísať, že koľko lyžičiek môže z tejto „medicíny“ užiť, keď mu ani litre nestačia? Dobré teda, nech je alkohol medicína, ale užívajme ho len vtedy, keď nám to lekár predpíše a len ako medicínu! Pravda, nikto nebude kupovať lieky, flajstre a mastičky, keď ho nič nebolí, tak teda človeče, dokiaľ si zdravý, dokiaľ ešte v svojich žilách cítiš kolovať zdravú, ohnivú krv, nekupuj si tejto „medicíny“. Všetomže sa varuj a chráň tejto „medicíny“, bo len dotiaľ nebudeš potrebovať opravdivého lieku, dokiaľ sa chrániť budeš tejto „medicíny“, ktorá je otrava a to ešte tá najistejšia, ktorá je oheň, horší a nebezpečnejší ako sírový oheň, ktorý Sodomu a Gomoru spustošil! Táto „medicína“ je prameň všetkej choroby a nemoce, ktorá ti ukráti život! Preto prijmi dobrú, priateľskú radu: jestli chceš v dobrom zdraví dlho žiť, neužívaj tejto „medicíny“ - nepi!

Nemajú teda základu výhovorky opilcov a s pomocou lekárskej vedy a zdravého

rozumu podvrátené sú tie mnohonásobné a v širokých vrstvách ľudu nášeho rozšírené omyly, že by alkohol dodával sily a smelosti, že by alkohol bol pokrmom, že by bol medicínou, ktorá predlžuje život. Presvedčili sme sa, že tieto výhovorky nemiernych ľudí sú vymysleniny, nemajúce žiadneho základu, bo zcela podvracajú ich zdravý rozum a lekársku vedu.

Na každú sklenicu, ktorá alkohol obsahuje, vymalovať by sa mal odznak, ktorý býva na nádobách otravy: obraz umrlčej lebky (smrte), bo následky pitia alkoholu, následky užívania opojných nápojov sú hrozné a odporne. „Nič na svete nevláči za sebou taký stravec nemoci, telesných a duševných, ako opilstvo. Opilstvo ide ruka v ruku s každým zlým duchom, buď skutočným alebo v bájkach každého národa predchádzajúcim. Opilec nevidí priepasť pred sebou, ide priamo, ako so zaviazanými očima, až sa nájde hlboko - hlboko, skade často niet východu.“

Tak sa to má aj s našimi dieťkami! Kto by nemiloval deti? Kto by sa nepotešil a neusmial, keď vidí bystré oči, nevinnú tvár dieťaťa? Dietky milujeme, bo však v nich žije človečenstvo, v nich je zložená budúcnosť pokolenia ľudského; každý otec s istou hrdosťou hľadá na dieťa svoje, bo v ňom on ďalej žije aj po jeho smrti, nielen dľa mena, ale aj dľa krvi svojej. Dietky sú poklad každého domu, najdrahocenejšia a najvzácnejšia, preto každý rodič usiluje sa alebo by sa mal usilovať, dietky svoje čo najlepšie vychovávať! Pane Bože! - ale ako je to s dieťkami rodičov pijatike, opilstvu oddaných?!

Keď človek v učebnej izbe našich škôl vidí pred sebou sedieť množstvo detí slovenských rodičov, z obličaja mnohých dietok vyčíta hriech nemiernosť rodičov! To ťažké napredovanie v učení, ten tupý pohľad ich očí nápadne prezradzujú a dokazujú, že stihnuté sú hroznou kliatbou, že na sebe nosia trest pre priestupky svojich rodičov. Záhuba a skaza opilstva neskončí sa so smrťou opilca, ono prenesie svoju záhubu aj na jeho pokolenie. Rodičia, ktorí opilstvom svojím pripravujú sa o zdravie telesné a duševné, ktorí s každým pohárkom chorobu nepredvídanú skazy štepia si do svojej sústavy, to isté robia aj so svojimi dieťkami. Jed v liehovom nápoji do seba vliaty presiakne do krvi rodičov a skrze nich do ich dietok, ktoré od rodičov nielen telo zdedia, lež aj zvrhľú

povahu a prázdneho ducha; preto vidíme, že tisíce dietok prichádzajú na svet s rozličnými nemocami, ktorých príčinou je korheľstvo rodičov, preto vidíme, že tisíce dietok už od detinstva pekelnými náklonnosťami hnané sú k hriechu a k priestupkom, ktoré jakožto pamiatku korheľstva rodičov svojich za sebou vlečú cez celý svoj život. Nie nadarmo hovoria, že „sova sokola neuliahne“ a, jaký otec taký syn, jaká matka taká Katka“. Dietky opilcov od rodičov zdedia všetky nízke náruživosti, ktoré zo začiatku tak spočívajú v nich jako uhlik pod popolom a jestli ich prísna a starostlivá výchova nezahasi, málo im treba, že sa v hrozný, telo-dušu ničiaci oheň rozplamenia.

Nuž ale jaká že to môže byť výchova v dome opilca? Rodič opilec pozbaví sa vážnosti pred svojimi dieťkami a bez vážnosti nielo podriadenosti a poslušnosti, ktoré sú predsa základom všetkej výchovy; rodič opilec stratí cit lásky a prítulnosti k dieťkam svojim a takto odstraší ich od seba a činí ich nedôverujúcimi a mlčanlivými; korheľský rodič pozbaví sa konečne vznešenejšieho zmýšľania, ktoré je predsa nevyhnutelne potrebné ku výchove dietok. Preto dietky nemierného rodiča už od narodenia s tak neprajnou letorou obťažané v takej domácnosti, v ktorej zo dňa na deň len zvalu, bitku, nemravnosti a hulákánie, nečistotu a neporiadok vidia, nemôžu prelomiť náklonnosti od rodičov zdedené. „Nepadne jablko ďaleko od stromu“: rodičovské hriechy, náruživosti a náklonnosti k rozličným priestupkom s dvojnásobnou silou vypuknú v živote dietok; bo vedecky je dokázané, že jestli otcovia naplňajú šenky, krčmy, kasína a hostince, synovia naplňajú žaláre, nemocnice a blázince; jestli otcovia prelogajú svoje majetky a potom svoje živobytie biedne pretlčú, synovia sú žobráci, tuláci, trhani, šklbani a hrdlorezi z povolania a mizerný svoj život končia buď v sirotinci, v chudobinci alebo v žalári. Jestli otcovia visia na súdku alebo fľaške, synovia visieť budú na šibenici; jestli matky pijú pokradomky všelijaké sladké liehové nápoje, dcéry akékoľvek ohavné nápoje pijú verejne; jestli matky pijú a smilnia privátne, dcéry pijú a naplňujú nevestince“.

Zo série článkov Dr. Jozefa Tisa: To i to o alkohole (8.2.-29.3.1913)

MAL DARWIN PRAVDU?

(1. časť)

Svedectvo o nevelkom veku Zeme

Laboratóriá rádiometrického datovania (ktoré je dnes vedcami používané ako hlavná metóda určovania veku archeologických vykopávk a tým aj Zeme; pozn. red.) odhadujú vek vzoriek nepriamou cestou: merajú relatívne množstvo dvoch rádioizotopov. Pretože jeden z nich môže vzniknúť z druhého v akomkoľvek predmete a rýchlosť tejto premeny je merateľná, výsledky môžu byť použité pre určovanie veku. Pritom sa ale predpokladá, že dcérsky element vznikol v dôsledku rozpadu materského a nebol prítomný v predmete od začiatku. Preveriť to pochopiteľne nejde.

A ešte jeden nevyhnutný predpoklad pre správnosť takéhoto merania: rýchlosť rozpadu musí byť v priebehu úžasne dlhých časových období stála a ani v jednom momente minulosti nesmú byť vzorky vystavené vplyvu prúdenia častíc s vysokou energiou... Ďalej je nutné predpokladať, že materiály materského a dcérskeho elementu sa v priebehu celej svojej minulosti vo vnútri skúmaného predmetu opätovne nepreskupovali. Ale ani tento predpoklad nemá pôdu pod nohami, lebo na mnohých rádiometrických procesoch sa podieľajú plyny a látky rozpustné vo vode.

Ľudia, ktorí sú tejto vedeckej sfére vzdialení, bohužiaľ nechápu, nakoľko sú výsledky vedeckého výskumu sporné. Sú publikované len také, ktoré zodpovedajú predpokladom vedcov, ostatné sú proste zmetené... Publikované výsledky ukázali, že napríklad podľa metódy „kalium-argon“ boli horniny, ktoré vznikli v priebehu nedávnych sopečných výronov, datované na 22 miliónov rokov, a metódou „uhlík-14“ bolo zistené, že živé ulity majú 27 tisíc rokov. (Tieto dve metódy slúžia vedcom ako hlavný nástroj na určovanie veku vykopávk a Zeme. A bola to práve metóda rádiometrie [uhlík-14], ktorá „poskytla“ evolucionistom obdobie života na Zemi v rozsahu niekoľko miliárd rokov! pozn. red.)

Skutočnosti, svedčiace o malom veku Zeme a vesmíru, sa obvykle nepublikujú.

Oceány

Ak meriame rýchlosť, akou toky riek a erózie brehov vyplávajú minerálne soli do oceánov, potom môžeme určiť vek oceánov, ktorý sa podľa obsahu rôznych solí pohybuje od niekoľko tisíc rokov do niekoľko sto miliónov rokov. Nemôže tu samozrejme byť reč o niekoľkých

miliardách rokov, na ktorý odhadujú ich vek evolucionisti. Avšak, ak oceány boli stvorené už ako slané a veľká časť erózie bola výsledkom katastrofálnych udalostí, potom je nevyhnutne nutné prehodnotiť i tento relatívne nízky vek a považovať ho za ešte menší.

Magnetické pole Zeme

Prvýkrát bolo zmerané Gaussem v roku 1835. Pri ďalších meraniach sa ukázalo, že sila magnetického poľa ubúda s časom. Výpočty ukázali: na to, aby sa sila magnetického poľa zmenšila na polovicu svojej súčasnej hodnoty, potrebuje 1400 rokov. Extrapoláciou udalostí naspäť v čase nám vyjde, že už pred 10 000 rokmi muselo byť magnetické pole rovnaké, ako má magnetická hviezda. Na takej horúcej planéte by nemohol existovať život! Takto dochádzame k záveru, že vek Zeme je menší, než 10 tisíc rokov.

Meteorický prach

Na meranie rýchlosti usadzovania meteorického prachu na Zemi boli použité umelé družice. Bolo vypočítané, že každoročne na Zemi spadne 14,3 milióna ton prachu. Ak by sme si predstavili miliardy rokov existencie Zeme, potom za túto dobu by tento prach musel na Zemi vytvoriť vrstvu hrubú 18 m. Vetry, erózia a formovanie morského dna mohli „zmiest“ časť tejto vrstvy. Okrem toho v zemskej kôre je nedostatok niklu – základného komponentu týchto usadenín. A ďalej: na Mesiaci nie je ani atmosféra ani oceán, ktoré by boli schopné rozptyľovať meteorický prach, a sprievod vesmírnej lode Apollo sa obával, že vplyvom silnej vrstvy prachu vzniknú ťažkosti posádke. Avšak vrstva prachu na Mesiaci sa ukázala byť hrubá len asi 3 milimetre, čo zodpovedá veku telesa menšiemu než 10 tisíc rokov. (O tom, že sa na Mesiaci naozaj silno „práši“ svedčí i to, že na šľapajách, ktoré na povrchu Mesiaca zanechali ľudia, je teraz už pozorovateľná vrstvička novo-spadnutého prachu; pozn. red.)

Sám fakt prítomnosti vesmírneho prachu v slnečnej sústave hovorí o tom, že sa jej história nepočíta na miliardy rokov. Tlak slnečného žiarenia totiž pomaly vytláča vesmírny prach z medziplanetárneho priestoru. Pritom by bol podľa predpokladov prach úplne vymetený za 2,5 miliónov rokov (avšak rozhodne nie za desiatky miliárd rokov).

„Mladý Mesiac“

Výskumy odhalili, že Mesiac dosiaľ chladne. To by sa ťažko dialo s vesmírnym telesom takej malej veľkosti, pokiaľ by mal ako sa bežne predpokladá – 4,5 miliárd rokov. Povrch Mesiaca vyžaruje teplo. Prítomnosť magnetického poľa ukazuje na prítomnosť tekutého jadra. Prístroje inštalované na Mesiaci zachytili vulkanickú aktivitu.

Možnosť zmenšovania rýchlosti svetla

Proti presvedčeniu, že stvorenie sveta sa udialo asi pred 7 000 rokmi, sa obvyčajne uvádza, že svetlo z ďalekých galaxií potrebuje milióny rokov, než nás dosiahne. Napríklad výbuch supernovy, zachytený v roku 1987, by mal byť zábleskom udalosti, ktorá sa stala dlho predtým, než Hospodin rozprestrel nebesá. Avšak ohromné vzdialenosti vo vesmíre sú merané s predpokladom, že „červený posun“ (zníženie frekvencie žiarenia hviezd, zachytené astronomickými prístrojmi) je proporcionálny k vzdialenosti medzi príslušnými telesami a tento predpoklad je založený na v súčasnosti rozvinutej teórii Veľkého tresku alebo „rozpínajúceho sa vesmíru“, ktorá predpokladá, že všetky vzdialenosti medzi astronomickými telesami sa zväčšujú s časom, ktorý je úmerný k týmto vzdialenostiam.

Ruský vedec V. Trojický tvrdí (r. 1987), že červený posun nepochádza zo vzdialenosti objektu, ale vzniká v dôsledku zmenšenia rýchlosti svetla. V r. 1984 americký vedec T. van Flandern uverejnil výsledky svojich výskumov, ktoré hovoria, že atómové hodiny spomaľujú svoj pohyb v závislosti na astronomickom čase. Za posledných 300 rokov bola rýchlosť svetla mnohokrát zmeraná šesťnástimi rôznymi metódami. Austrálski vedci B. Setterfield a T. Norman zanalyzovali publikované výskumy rýchlosti svetla... a prišli k záveru, že sa zmenšuje v čase. Ak pomyslene predĺžime krivku grafu, vyjadrujúcu spomalenie rýchlosti svetla späť do minulosti, ukáže sa, že hodnota rýchlosti svetla sa približovala nekonečne asi pred 6 tis. rokmi.

*Zo stránky www.orthodoxia.cz
...pokračovanie nabadúce*

O VODCOVSKOM PRINCÍPE

Kde niet vodcu, niet ani poriadku

Každá spoločnosť musí mať svojho vodcu. Taký je zákon prirodzený. Musí mať svojho vodcu rodina, musí mať svojho vodcu obec, musí mať svojho vodcu okres a musí mať svojho vodcu i krajina. Tam, kde niet vodcu, tam niet vedenia a tam niet ani poriadku. Aby bol niekde poriadok, musí byť vždy niekto, kto vydáva rozkazy.

Aby však rozkazy boli presne, dobrovoľne a stopercentne plnené, musia vychádzať od toho, ktorý má dôveru tej spoločnosti, ktorú vedie. Vodca to nie je len človek, ktorý je postavený na čelo podľa litery zákona. To je človek, ktorý stelesňuje snahy celej spoločnosti, ktorý rozumie tejto spoločnosti a ktorý bol postavený na čelo z vôle tejto spoločnosti a na ktorého upierajú sa zraky nádeje, dôvery a lásky celej tejto spoločnosti.

Vodca národa je stelesnením vôle celého národa, je obklopený dôverou národa a láskou celého národa.

Vodca národa je pozhnaním celého národa, lebo Boh sám dáva národu jeho vodcu. On sám vyvolí muža, ktorý sa osvedčil v boji, v práci a v obetavosti. On sám ho vedie, on mu dáva vnuknutia, a on mu dáva posily v práci i v boji.

Vodca národa dáva istotu celému národu. V ťažkých chvíľach národa, národ sa spolieha na svojho vodcu, že tento ho vedie po dobrých cestách.

Vodca národa vychádza z ľudu, vychádza zo svojho národa a slúži svojmu ľudu a celému svojmu národu. Jeho najvyšším zákonom je pracovať za blaho svojho národa. Za svoj národ žije i mríe, vo svojich všetkých počiatoch má na mysli len blaho národa, a toto blaho národa je mu meridlom a smernicou v určovaní zákonov, nariadení a všetkých rozkazov.

Boh miloval a miluje Slovákov. Vždy, v každom čase dal Boh Slovákom vodcu, ktorý viedol svoj národ do šťastlivejšej budúcnosti. Slovenský národ viedol Pribina, slovenský národ viedli svätý Cyril a Metod. Slovenský národ viedol Ľudovít Štúr, viedol ho biskup Moyses, viedol ho Daxner, viedol ho Radlinský, viedol ho Vajanský, Štefánik, a viedol ho Hlinka.

Tak, ako všetko na svete rastie a rozrastá sa a naplňuje sa, dostáva presnejšie črty, tak i vodcovstvo v národe vyrastá zo semena v krásny strom s ovocím.

Z článku Františka Galana: Dr. Jozef

Tiso, vodca slovenského národa; Kalendár HSLS 1940, str. 35

Slovo vodca bolo u nás zdevalvované

Slovo vodca bolo u nás zdevalvované a bude mu treba vrátiť jeho pravý zvuk. Aj keď väčšina veľkých vecí vytvorila sa pod vedením silných jednotlivcov, myšlienkové systémy, budované na kolektívnej zodpovednosti, hybnou silou udalostí chceli urobiť pospolitosť a na ňu prenášali

dený vodcovský princíp zaručil v novodobých štátoch nečakaný rozmach síl jednotlivých národov, schopností individuálnych i celkový rozkvet týchto štátov. Otvorila sa cesta rastu silných osobností, ba priamo závod o využitie schopností v službe celku.

Slovenskej povahe, ktorá má skôr sklony k individualizmu a často k anarchii, zdanlivé princíp vodcovský odporuje. V našej histórii jednako je kult vodcov hlboko zakorenený a súčasné pomery priam volajú

po osobe, ktorá by vzala na seba moc vydávať rozkazy i zodpovednosť za ne. Ak listujeme v našich oslobodzovacích bojoch, je tu rad postáv, za ktorými disciplinované išla slovenská pospolitosť od Štúra až po najväčšieho uskutočňovateľa slovenskej vôle a predstaviteľa našej mentality Andreja Hlinku. Títo všetci rástli v boji a boj vo svojej samej povahe vodcu vyžaduje. Najmocnejšie európske štáty však dokazujú, že i v budovaní zásada vodcovská nájde svoje uplatnenie, ba znamená zmnohonásobenie a využitie síl. V živote národa malého, ktorý pracuje na výstavbe svojho štátu, ako je tomu u nás, je potreba uplatnenia tohoto princípu neodvratná.

Potrebujeme zdisciplinovanie a ideovú prevýchovu slovenskej pospolitosti a to sa stane len tak, keď budú určené osoby, ktoré berú na seba nielen úlohu toto previesť, ale i zodpovednosť za neuskutočnenie. Nepočtetnosť naša sama diktuje nám pri tom, že udržíme sa a zabezpečíme krajšie životné podmienky nášmu národu len vtedy, keď organizované a jednotne pôjdeme za jednotným cieľom. Delenie zmarilo doteraz

mnoho našich síl, ktoré mohli byť využité k plodnej práci pre spoločné dobro. Ak úprimne sme si povedali, že chceme vytvoriť jednotu národa, tak tá musí sa zračiť i v jednotnom názore, ktorý reprezentuje najvyšší predstaviteľ nášho života, vodca národa a v hierarchickom odstupňovaní — vodcovia ním menovaní alebo poverení.

V životnom priestore, v ktorom nám je určené žiť, dnes možno nám držať len rytmus, akým víťazne pochodujú národy okolo nás a tie pochodujú za svojimi vodcami.

Z článku Vodcovstvo v národe od Dr. Jozefa Kirschbauma, Stráž č. 1-2, str. 5, september-október 1939

SLOVENSKÁ VIERA

(RUDOLF DILONG)

*Veriť ťa učila mat' tvoja rodná,
keď nad kolískou tvojou plakala,
keď ešte pila z kalicha krívd do dna
a na svitania nové čakala.*

*Len drž sa, synu, otčiny tu doma,
v bolesti povznášaj zrak k oblakom,
pomodli sa, Boh milosrdenstvo má
a pomôže ti v boli storakom.*

*Veriť ťa učil otec utrápený,
keď v tvrdej práci fúkal mozole,
keď z izby vašej zívli holé steny
a krivda sedela vám pri stole.*

*Veď, synu môj, tú ťarchu ponesieme,
na mieste vydrž, neopúšťaj boj,
buď tvrdým chlapom tejto rodnej zeme,
ver po slovensky, ver a pevne stoj!*

úspechy i zodpovednosť za neúspechy. V tom bola slabosť týchto systémov i príčina ich pomalého zániku v súčasnom politickom vývoji. Nebolo možné trestať vinníka a odmeniť veľké činy, čo zabíjalo snahu jednotlivcov po využití individuálnych síl a schopností a hatilo tak napredovanie.

Čas v svojich zmenách veľí vrátiť sa k základom, prirodzeného poriadku, podľa ktorého právo na vedenie patrí osobnostiam silným a povolaným. V tom duchu pretvára sa dnes celá Európa a akiste sa nemôžeme vyhnúť tomu, aby sme aj my nový slovenský život nepoložili na základ podobný. Dôsledne preve-

SKUTOČNÉ DEJINY SLOVENSKEHO NÁRODA

(8. časť, výber z knihy Dr. Milana Stanislava Ďuricu: Dejiny Slovenska a Slovákov)

1806 – Aj slovenské stolice začali uvádzať maďarčinu ako rokovací jazyk, počnúc Hontianskou a Zvolenskou. Šarišská stolica dovolila tým, ktorí ovládali maďarský jazyk, aby v ňom úradovali. Bratislavská, Gemerská a Zemplínska stolica zaviedli maďarčinu ako druhý úradný jazyk. Tento rok možno pokladať za začiatok systematickej maďarizácie na Slovensku.

1807 – V Komárne založili prvú poisťovňu v Uhorsku. Mala názov Komárňanská privilegovaná lodná poisťovacia spoločnosť.

1809 – Napoleon 3. mája obsadil Viedeň a jeho vojsko delostrelecky bombardovalo Bratislavu. 15. mája vyzval „uhorský národ“, aby povstal proti Habsburgovcom a vyhlásil Uhorsko za nezávislý štát. Uhorská šľachta však nereagovala.

Napoleonove vojská sa 26. júna zmocnili Bratislavy a vyhodili do vzduchu hrad Devín. Bratislavu navštívil aj sám Napoleon.

1811 – Neopatrnosťou rakúskych a talianskych vojakov vznikol veľký požiar na Bratislavskom hrade. Odvtedy hrad ostal ruinou až do roku 1953, keď ho začali reštaurovať.

1812 – Profesor Juraj Palkovič 3. júla začal vydávať v Bratislave Týždenník aneb cisársko kráľovské Národní noviny. V roku 1817 zmenil názov na Týdenník aneb Prešpurské Slovenské noviny. Po roku však noviny zanikli.

1814 – Ruský cár Alexander I. navštívil Bratislavu.

1819 – Ostrihomským arcibiskupom a primásom Uhorska sa 12. júna stal sedmohradský biskup ThDr. Alexander Rudnay (1760-1831) zo Sv. Kríža nad Váhom (teraz Považany), ktorého rod sa ešte v 16. storočí nazýval Rudňanský. Na žiadosť cisára Františka I. preložil sídlo arcibiskupstva z Trnavy späť do Ostrihomu. Ešte v Trnave sa spriatelil s Antonom Bernolákom, ktorého potom účinne podporoval. Už vtedy kázal po slovensky, a to aj na pohreboch maďarských šľachticov. Po svojom vymenovaní za arcibiskupa vyhlásil: Slavus sum, Slavus ero – et si in cathedra Petri essem, Salvus maneo (Som Slovak a Slovákom ostanem – aj keby som bol na Petrovom stolci, ostanem Slovákom). V seminári v Budíne uviedol ako prvý slovenčinu popri nemčine a maďarčine. Pápež Lev XII v roku 1828 ho vymenoval za kardinála. Za svojho tajomníka Rudnay

vymenoval slovenského kňaza Dr. Juraja Haulíka (1788-1869), ktorý sa stal v roku 1838 sídelným biskupom v Záhrebe, 1853 prvým arcibiskupom a potom v roku 1838 prvým kardinálom v Chorvátsku.

1824 – V Pešti vyšlo J. Kollárovo básnické dielo Slávy dcéra, Lyrickoepická báseň v päti zpěvích, napísané v opatrne slovakizovanej češtine, ktoré sa stalo pre mladú generáciu slovanských národov katechizmom myšlienky slovanskej vzájomnosti.

1827 – Kaločský arcibiskup Patačić dal pred svojim kaštieľom vyťať po 12 palíc každému zo svojich poddaných, ktorí sa opovážili hovoriť po slovensky.

1829 – V Ostrihome vyšiel prvý zväzok prvého úplného prekladu Svätého Písma do bernolákovskej slovenčiny, na ktorom podľa rozhodnutia uhorského cirkevného snemu z roku 1882 tridsať rokov pracoval a potom ho aj na vlastné trovy vydal trnavský, neskôr ostrihomský kanonik Jur Palkovič (1763-1835). Druhý zväzok vyšiel v roku 1832.

Na evanjelickom lýceu v Bratislave založili samovzdelávací krúžok Spoločnosť česko-slovanská. Najmä pod vplyvom Michala Miloslava Hodžu prevládala v nej kollárovská idea „českolovenskej“ národnej jednoty a panslavistické ideály.

V Liptovskom Sv. Mikuláši založili prvú ľudovú knižnicu na Slovensku.

1830 – Šarišská stolica sa uzniesla na zavedení maďarčiny ako úradného jazyka. Začiatkom roka 1831 aj Bratislavská stolica zaviedla úradovanie v maďarčine. V tom istom roku Turčianska stolica odmietla návrh na zavedenie maďarčiny ako jediného úradného jazyka a zachovala až do roku 1841 aj latinčinu. Spišská stolica vôbec nepripustila maďarčinu, ale až do roku 1840 úradovala iba po latinsky a po slovensky.

Počet Slovákov v Uhorsku sa prepočítaním dát odhaduje na 1 668 670 občanov.

1831 – Oficiál pri miestodržiteľskej rade v Budíne Martin Hamuljak 26. apríla predložil Uhorskej miestodržiteľskej rade žiadosť o povolenie založiť slovenské politické noviny. Miestodržiteľská rada noviny vydávať nepovolila.

V slovenských banských a železiarskych podnikoch sa v tom roku vyrábalo 78% surového železa a 64% liatiny z celkovej produkcie Uhorska.

1832 – Podnikateľ Mikuláš Lačný založil

prvý cukrovar na Slovensku vo Veľkých Uľanoch, ktorý bol prvým aj v celom Uhorsku.

1833 – Uhorský snem v Pešti schválil zákon o maďarčine ako autentickom jazyku zákonov a nariadil používanie maďarského jazyka pri súdnych konaniach.

Na všetkých školách Uhorska bolo zavedené povinné vyučovanie maďarského jazyka.

Ján Hollý vydal v Trnave svoju básnickú skladbu Swatopluk. Bol to nielen prvý hrdinský epos, ale aj prvá slovenská národná epopėja, ktorá inšpirovala národne zaniatených Slovákov. V tom istom roku vyšiel v Trnave aj jeho Sláv. V roku 1835 publikoval v Budíne svoj tretí epos: Cyrilo-Methodiáda. Touto trilógiou Ján Hollý vstúpil do dejín ako prvý veľký básnik slovenského jazyka a svojím národným zaniatením ovplyvnil celé ďalšie storočie nielen slovenskej literatúry, ale aj historického vývoja slovenského národa. Už evanjelik Jozef M. Hurban napísal: „*Vyznať vám musíme, že sme sa Slovákov milovať a za nich sa potiť priučili od nesmrteľného básnika slovenského, zo školy Bernolákovskej pošlého, Hollého.*“

1836 – Turčiansky poslanec František Justh na uhorskom sneme v Bratislave navrhol, aby sa slovenčina stala „diplomackou“ (úradnou) rečou. Maďarskí poslanci ho preto nazývali tót király (slovenský kráľ).

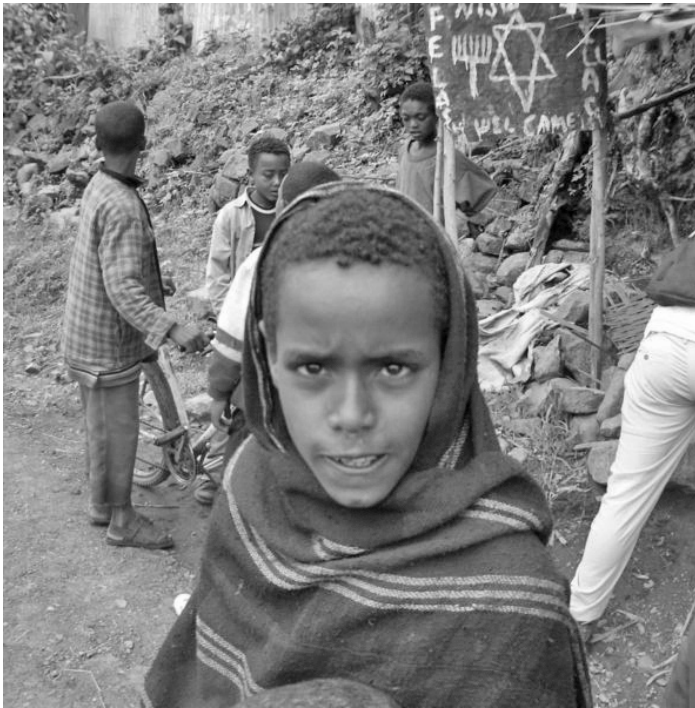
Ludovít Štúr sa stal zástupcom profesora Juraja Palkoviča na Katedre reči a literatúry československej v Bratislave.

1837 – Ludovít Štúr a Alexander B. Vrchovský rozpracovali návrh na založenie Matice slovenskej ako osvetového a vydavateľského ústavu pre slovenské národné hnutie.

A. B. Vrchovský, Benjamín P. Červenák a Pavol V. Ollík v júni založili v Bratislave tajnú organizáciu Vzájomnosť. Podľa poľského príkladu sa mala stať strediskom slovenského národného hnutia. Jej členmi sa stali Jozef M. Hurban, August H. Škultéty, Michal M. Hodža, Samo Chalupka a niekoľko iných. O tri roky však organizácia zanikla.

1840 – Uhorský snem v Bratislave uzákonil maďarčinu ako úradný jazyk všetkých administratívnych i súdnych úradov a vyhlásil ju za vyučovací jazyk na školách všetkých stupňov, ba i v cirkevnej správe. Matriky sa mali viesť po maďarsky a kňazi museli ovládať tento úradný jazyk.

POTOMKOVIA ABRAHÁMA? AJ TOTO SÚ „ŽIDIA“:

Vľavo: žid zo skupiny Falašov z Etiópie, vpravo žid zo skupiny Bnei Menaše z Indie
http://en.wikipedia.org/wiki/Beta_Israel a <http://www.pbase.com/yalop/tribe>

Židia po celom svete sa radi chvália svojim údajným pôvodom, ktorý odvodzujú od biblického Abraháma, Jáкова, či Izáka. Považujú sa za potomkov starých semitských Izraelitov. Na základe toho si nárokuje tiež na územie Palestíny, tvrdiac, že tu boli skôr ako semitskí Arabi, či iné palestínske národy. V skutočnosti sa dnes k židovskému pôvodu a náboženstvu hlásia ľudia rôznych rás, etník, jazykov a kultúr, z ktorých min. 80% väčšinu tvoria tureckí Chazari a iné kmene niekdajšej Chazarskej ríše pri Volge (Aškenázovia). Na porovnanie – ešte v 11. storočí ich bolo len 3%!

Dôkazom toho sú práve hore umiestnené fotky žida z Etiópie (čiernej rasy) alebo z Indie (žltej rasy). Obe skupiny patria k prisťahovalcom, ktorí v Palestíne vytláčajú a zaberajú pôdu pôvodným palestínskym obyvateľom. Ich príslušníci v uniformách izraelskej armády zabíjajú nevinné deti, ženy a starcov. Kto je teda skutočný antisemita? Semitský Arab alebo aziatský, či černošský žid?

Kto verí tomu, že potomkovia starých Izraelitov boli černosi a aziati, a že aj tí majú historické právo na Svätú zem, zrejme verí viac médiám v židovských rukách a ich propagande, ako vlastným očiam a zdravému rozumu. Svetu vládnu falošní „Židia“ s farizejskou antikresťanskou morálkou, založenou na Talmude.

Za všetko len jeden výrok z Nového zákona:

„Ajhl'a, dám ti zo satanovej synagógy tých, čo hovoria o sebe, že sú Židia, a nie sú, ale klamú.“

Zjavenie Jána 3:9

☆ ZOZNAM VPLYVNÝCH A VÝZNAMNÝCH ŽIDOV ☆

6. časť:

Komunisti a socialisti zo Sovietskeho zväzu

Množstvo židov na kľúčových pozíciách počas boľševickej revolúcie v Rusku v roku 1917, ako aj počas budovania Sovietskeho zväzu, jednoznačne ukazuje, kto bol strojcom a hnacím motorom týchto revolučných zmien. Tie priniesli nielen vznik prvého komunistického štátu na svete - ZSSR, pád ruskej monarchie, ale aj ohromný teror, ktorému padli za obeť milióny ľudí - či už v gulagoch, väzeniach, pri popravách alebo v umelo vyvolanom hladomore napr. na Ukrajine. Zároveň sa rozpútalo jedno z najväčších prenasledovaní kresťanov v dejinách. Nikto už nespočíta koľko kňazov, mníchov a mnišok bolo zavraždených, koľko kostolov a kláštorov zničených, zdemolovaných alebo uzavretých... Hlavný strojca revolúcie Lenin mal z matkinej strany židovský pôvod. Židia boli aj jeho najbližší spolupracovníci Kamenev, Trockij a Zinoviev. Židia viedli komunistickú internacionálu, ministerstvá i smutne známu tajnú políciu NKVD. Boli tvorcami systému koncentračných

táborov GULAG. Žid Sverdlov nariadil popravu posledného ruského cára a jeho rodiny, iný žid Jurovskij príkaz priamo vykonal. O zastúpení židov v orgánoch komunistickej strany a Sovietskeho zväzu si môžete prečítať v samotnom článku. No nielen boľševické krídlo pôvodnej ruskej sociálnej demokracie bolo židovské. Tak isto vodcovia menševikov - Axelrod či Martov boli židia, podobne aj predstavitelia ďalšej socialistickej strany Eserov, z ktorej vzišla aj vplyvná osobnosť proticárskeho februárového prevratu a neskorší premiér Kerenskij. Operujúci týmito faktami z nezávislých zdrojov možno jednoznačne konštatovať, že židia hrali od začiatku rozhodujúcu úlohu v socialistickej hnutí, či už komunistickom alebo sociálno-demokratickom, ktoré sa usilovalo zvrhnúť ruskú monarchiu. Uvedené mená predstavujú len vrchol skutočného ľadovca židovskej moci v ZSSR.

Boľševici:

Vladimir Lenin *š

Vládca sovietskeho štátu (1917-24), vodca boľševickej frakcie, strojca boľševickej revolúcie, marxistický teoretik, zakladateľ Marxizmu-Leninizmu, jedna z najvýznamnejších postáv komunizmu. Jeho starý otec z matkinej strany bol konvertovaný žid Israil Mojssejevič Blank.

Leon Trotskij

(Lev Davidovič Bronstein)

Jeden z hlavných strojcov boľševickej revolúcie, ľudový komisár pre armádu a námorníctvo (1918-25), tvorca Červenej armády, ľudový komisár pre zahraničné vzťahy (1917-18), prezident kľúčového Petrohradského sovietu v čase revolúcie, člen Politbyra (1917-26), zakladateľ a vodca Trockizmu.

Lev Borisovič Kamenev *p

(Rosenfeld)

Jeden z najvýznamnejších boľševických revolucionárov (spolu s Leninom a Zinovievom), bol prvou oficiálnou hlavou sov. štátu (1917), zakladajúcim členom (1917-26) a šéfom Politbyra (1923-24).

Grigorij Jevsejevič Zinoviev

(Hirsch Apfelbaum)

Šéf Kominterny (1919-26), popredný boľševický revolucionár a spolupracovník Lenina. Spolu s Kamenevom, Trotskym a Stalinom patril k hlavným osobnostiam ZSSR po Leninovej smrti.

Jakov Sverdlov

Lazar Mojssejevič Kaganovič

Druhá oficiálna hlava sov. štátu po Kamenevovi, nariadil popravu cára Mikuláša II a jeho rodiny. Podľa určitých indícií, šedá eminencia Stalinovej vlády. Sekretár ÚV KSSZ (1928-29), člen Politbyra a Prezídia ZSSR (1922-57). Počas svojho pôsobenia na Ukrajine bol priamo zodpovedný za veľký hladomor (1932-33), ktorému padlo za obeť 3.5 mil. Ukrajincov.

Maxim Litvinov

(Meir Mojssejevič Finkelstein)

Ľudový komisár pre zahraničné veci (1930-39), jeho zásluhou bol ZSSR prijatý do Spoločnosti národov (predchodkyne OSN).

Adolf Abramovič Joffe

V čase boľševického prevratu (1917) bol hlavou Petrohradskej vojenského revolučného výboru, ktorá zvrhla dočasnú vládu. Ako diplomat viedol sovietsku delegáciu, ktorá uzavrela pre Rusko ponižujúci Brest-Litovský mier. Pôsobil tiež ako ľudový komisár (minister) pre štátnu kontrolu na Ukrajine.

Genrich Grigorievič Jagoda

(Enoch Geršonovič Jeguda)

Ľudový komisár pre vnútorné vzťahy a šéf NKVD (1934-36), zodpovedný priamo za mnohé čistky počas Stalinovej krutovlády.

Grigorij Sokolnikov

(Girš Jankelevič Brilliant)

Boľševický revolucionár, ľudový komisár financií a veľvyslanec ZSSR v Anglicku. Vytvoril prvú stabilnú sovietsku menu. Za sovietsku stranu podpísal Brest-Litovský mier. Člen Politbyra (1917-19).

Karl Radek (Karol Sobelsohn)

Sekretár Kominterny (medzinárodnej organizácie komunistov) a člen ÚV (1920-24). Organizátor pokusu o druhú revolúciu v Nemecku (1923), jeden z tvorcov sovietskej ústavy (1936).

Mojsej Solomonovič Uritskij

Popredná osobnosť boľševickej revolúcie (1917), člen ÚV KSSZ, v období revolúcie hlava Petrohradskej Čeky (tajnej polície), ktorá brutálne prenasledovala politických odporcov (napr. kňazov).

Pinhas Mojssejevič Rutenberg

Pôvodne menševik, neskôr boľševik, počas revolúcie člen Najvyššieho sovietu (najvyšší orgán sovietskeho štátu).

Ilija Grigorjevič Ehrenburg

Isaac Nachman Steinberg

Ľudový komisár propagandy.

Semjon Dimanstein

Ľudový komisár spravodlivosti (1917-18).

Leonid Borisovič Krasin

Ľudový komisár pre národnosti.

Boris Lvovič Vannikov

Ľudový komisár pre zahraničný obchod (1920-24), člen ÚV KSSZ (1924-26).

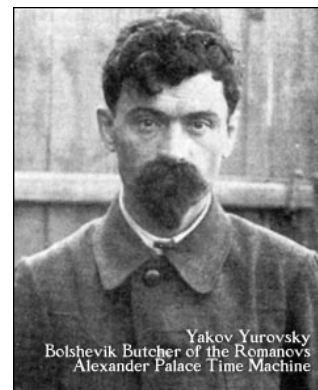
Ľudový komisár pre výzbroj (1939-41).

Olga Davidovna Kameneva V. Volodarskij (Mojsej Markovič Goldstein)	Sestra Trockého a prvá manželka Kameneva. Spoluvedla ženskú sekciu KSSZ. Hral významnú úlohu v revolúciách v r. 1905 i 1917, počas 1. sv. vojny bol zakladateľom Židovskej légie a Amerického židovského kongresu, podieľal sa tiež na založení izraelského Haganah.
Ivan Danilov. Černiachovskij	Najmladší sovietsky generál cez 2. sv. vojnu, veliteľ 2. Bieloruského frontu.
Rodion Jakovlev. Malinovskij	Sovietsky veliteľ počas 2. sv. vojny, minister obrany koncom 50.-tych a začiatkom 60.-tych rokov.
Angelica Balabanoff	Sekretárka Kominterny (1919-20).
Matvej Berman	Spolu s Naftalom Frenkelom (tiež židom) strojca systému Gulagov a ich šéf.
Boris Berman	Organizátor hladomoru na Ukrajine, výkonný úradník NKVD, brat Matveja Bermana.
Alexander Michailovič Orlov (Leiba Lazarevič Felbing)	Stál na čele Sovietskej bezpečnosti v Španielskej občianskej vojne, dohliadal na masakry katolíckych kňazov a odporcov ľavicových síl.
Lev Inžir	Šéf účtovníctva Gulagov.
Solomon Lozovskij	Šéf Sovietskeho informačného byra (tlač. agentúry), generálny sekretár Profinternu (medzinárodnej odborovej organizácie) (1921-37), jeden z námestníkov ministerstva zahraničných vecí.
Jakob Alexandrovič Malik	Sovietsky vyslanec pri OSN (1948-52 a 1968-72).
Jakov Michajlovič Jurovskij	Osobne zavraždil posledného ruského cára Mikuláša II. a velil i poprave jeho rodiny.

Iní socialisti:

Julius Osipovič Martov (Zederbaum)	Spolu s Leninom najvplyvnejšia osobnosť Ruskej sociálno-demokratickej strany práce (RSDLP), po jej rozkole v r. 1903 sa stal vodcom frakcie menševikov, neskôr ruskej sociálnej demokracie.
Pavel Axelrod (Pinches Boruč)	Spoluzakladateľ prvej ruskej marxistickej skupiny Emancipácie pracujúcej triedy (1883), usilujúcej sa okrem iného o zvrhnutie ruského cára a monarchie jedna z vedúcich osobností frakcie menševikov.
Leo Deutsch	Rovnako ako Axelrod spoluzakladateľ Emancipácie a vedúca osobnosť menševikov.
Fedor Iljič Dan	Viedol menševickú frakciu v Petrohradskom soviete (1917), významnom počas bolšev. revolúcie.
Gesia Mirovna Gelfman	Členka teroristickej organizácie Narodnaja Volja, zúčastnila sa atentátu na cára Alexandra II.
Alexander Kerenskij *p	Predseda Dočasnej vlády, po zvrhnutí cára Mikuláša II (1917), ešte predtým krátko minister spravodlivosti a minister vojny. Bol vedúcou osobnosťou Februárovej revolúcie, ktorá zvrhla ruského cára.
Grigorij Andrejevič Geršuni	Spoluzakladateľ Socialistickej revolučnej strany (Eserov) (1902), viedol teroristický oddiel Eserov plánujúci atentáty na cárske ministrov a úradníkov.
Chaim Žitlowskij	Zakladajúci člen a teoretik strany Eserov, zároveň propagátor židovského jazyka Jidiš.

- ★ Prvé Politbyro (najdôležitejší orgán komunistickej strany z r. 1917): 7 členov, z toho 5 židia: Lenin, Kamenev, Zinoviev, Trockij, Sokolnikov. Do Leninovej smrti (1924) tvorili vždy väčšinu Politbyra židia.
- ★ Prvý sekretariát ÚV KSSZ: 3 členovia, 1 žid Sverdlov, 1 Poliak Džeržinskij.
- ★ Prvá sovietska vláda: 22 členov, z toho 17 židov.
- ★ Zodpovední redaktori vtedajších novín (Pravda, Izvestija, atď...): 42, z toho 41 židov.
- ★ V čase vrcholu Stalinského teroru (1935-38) bolo z 85 členov ÚV KSSZ 61 židov, z 67 funkcionárov NKVD 53 židov a z 41 úradníkov Kultúrnej osvety a Zväzu militantných ateistov 40 židov! 9 ministrov (ľudových komisárov) malo židovský pôvod.
- ★ Mnoho iných popredných bolševikov malo židovky za manželky: Bucharin, Vorošilov, Kalinin, Kirov, Molotov, Ježov, Kujbyšev, Tuchačevskij a pod. Aj tretia neoficiálna Stalinova žena (Rosa), sestra Lazara Kaganoviča bola židovka, to isté platí o žene Andropova. Stalinove deti Jakov a Svetlana si vzali židov, rovnako ako Chruščovov syn.
- ★ 82% z 532 najvyššie postavených osôb v porevolučnom roku boli židia.

Poprední bolševici Bronstein (Trockij), Rosenfeld (Kamenev), Apfelbaum (Zinoviev) a vrah cárskej rodiny Jurovskij

Zdroje: www.wikipedia.org, www.jewprom50webs.com, www.jewishvirtuallibrary.com.

Poznámky: *p – osoby, ktoré mali otca alebo matku žida. V zátvorke za menami sú uvedené pravé mená.

Kúpte si výrobky s motívom Slovenskej pospolitosti a národnou tematikou!

CD Miroslav Vranský:

Hlavou proti múru (200,- Sk)

pracka na opasok SP (800,- Sk)

strieborný odznak SP (400,- Sk)

zlatý odznak SP s venovaním Vodcu (3000,- Sk)

www.kkk-am.org

Uvedený tovar si je možné objednať poštou na adrese: Slovenská pospolitosť, P.O.Box 197, 850 00 Bratislava, e-mailom na obchod@pospolitost.org alebo si ho môžete osobne prevziať na adrese: KKK-Anglická móda, Lazovná 36, Banská Bystrica.

Podporte náš boj za Boha a národ!

**PRIDAJ SA
K NÁM!**

www.pospolitost.org

SLOVENSKÁ POSPOLITOSŤ

Keďže tzv. slovenské vlády po roku 1993 de facto zrušili všetky politické práva pre skutočnú národnú opozíciu, nebudeme sa tu odvolávať na zdrap papiera, zvaný Ustava. Naším jediným právom tak ostalo len právo na odpor!

V prípade záujmu si môžete Prúty objednať cez e-mail: pruty@pospolitost.org